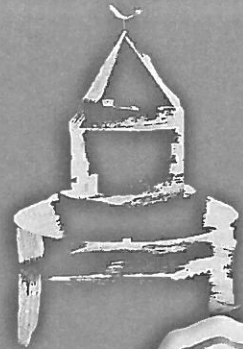

ZPRAVODAJ

ŠRÁMKOVY SOBOTKY

50.
ročník

3

KVĚTEN/ČERVEN 2013 ~ 50. ROČNÍK ~ 15 KČ

NÁVŠTĚVA VE WADERNU OFICIÁLNÍ SLAVNOST PARTNERSTVÍ

Starostové Stanislav Tlášek a Fredi Dewald spolu s dalšími představiteli Wadrillu s podepsanou smlouvou o spolupráci, foto: Vladek Macoun

Ve dnech 1. – 3. června navštívila osmičlenná delegace města Sobotka v čele s panem starostou S. Tláškem a panem místostarostou J. Janátkou partnerské město Wadern. Sobotecká delegace byla pozvána na oslavu 20. výročí podepsání partnerské smlouvy. Součástí programu byla slavnostní mše ve městě Wadrill, večer pak oslava probíhala ve sportovní hale, na níž zaválaly vlajky obou měst. Promluvili starostové obou obcí a další představitelé města Wadrill.

Starosta Wadernu Fredi Dewald připomněl, že toto partnerství vzniklo díky panu Aloisu Schneiderovi, který několik let jako válečný zajatec pracoval na statku v Rakově nedaleko Sobotky. Po roce 1989 sem přijel na návštěvu a vrátil se s myšlenkou založit spolupráci obou měst a tuto myšlenku se mu podařilo prosadit. V létě r. 1993 byla partnerská

smlouva podepsána a přátelství intenzivně napomohla i paní Helena Žemličková. Pan starosta Tlášek ve svém projevu mezi jiným vyzdvihl nezištnou pomoc Wadernu zejména v oblasti charity a sociálních služeb.

Došlo i na výměnu dárků. Sobotečtí předali waderskému starostovi dvě zarámované fotografie – letecký snímek Humprechtu a pohled na roubené domky ve městě (obojí fotil MUDr. Ivan Kafka). Městský úřad bude zdobit darovaná porcelánová mísa s podnosem a pamětním kovovým talířem.

Především však Sobotce naši přátelé mezi sebou vybrali a darovali 1.400 EUR, které budou použity pro charitu, hasičské sdružení, základní školu a mateřskou školu.

Program pokračoval zápisem do Zlaté knihy města Wadern. Citujeme:

„Město Wadern a město Sobotka se ohlížejí za 20 lety partnerství.

Partnerství bylo od začátku založeno na vůli pečovat o přátelské vztahy, jeden od druhého se učit, navzájem si pomáhat a občany obou měst vést k vzájemnému porozumění.

Podpisem tohoto dokumentu se potvrzuje a upevňuje vůle tyto cíle dále rozvíjet.

Wadern, 1. června 2013“

Následují podpisy obou starostů, představitelů připojených obcí a vedoucího komise pro partnerství. Program slavnosti pokračoval vystoupením místního mužského pěveckého sboru „Veselá mysl“. O nedělním a dalším programu více v následujícím článku.

Marie Sekerová

PARTNERSTVÍ I PO DVACETI LETECH? ŠLAPE DOBŘE

Kéž by i všechna soukromá manželství fungovala po dvaceti letech tak dobře jako partnerství Sobotky s německým Wadernem. Pravda, oba partne-

Vystoupení pěveckých sborů,
foto: Vladěk Macoun

ři se příliš nevidají, ale když už se setkají, jsou to přátelé, kteří si mají o čem povídat. Česká delegace (S. Tlášek, J. Janatka, L. Jenček, B. Stašková, M. Sekerová, V. Macoun, J. a K. Šourkovi) na slavnostním sobotním večeru s proslovem vyslechla i wadrillský mužský pěvecký sbor, který jako projev přátelství zazpíval i jednu českou píseň. Když jsem pátrala po tom, proč jsme jí nerozuměli, ukázalo se, že byla v chorvatštině. Snaha potěšit se ale cení nade vše. Ruku na srdce, dokázali bychom my zazpívat sborem píseň v němčině?

V neděli ráno jsme navštívili přímo město Wadern a mj. jejich nový sběrný dvůr. Je financovaný sárským státem a lidé do něj, stejně jako u nás, mohou navězt (za úplatu nebo bez) různorodý odpad. Sami jej detailně roztřídí

do kontejnerů a odběratelé si je odvezou. Vše samozřejmě v typickém německém pořádku. Město dokonce neplatí ani 3 zaměstnance a, ve srovnání s českým systémem, obec nemusí za sběrný dvůr utrácet ani korunu a může finance investovat jinde. Po obědě se starosty a dalšími představiteli Wadrillu, Gehweileru a Reidelbachu jsme se připojili na slavnost spolků – „Unser Dorf singt“. Jde o každoroční akci, při které zpívají všechny dobrovolné organizace v obci, kterých je asi 30. Každý obyvatel (obce jsou o něco menší než Sobotka) je zde v jednom až čtyřech spolcích. Vystoupili nejen členové mužského, ženského a kostelního pěveckého spolku nebo hudebního tělesa, ale i fotbalisté, mateřská školka, hasiči apod. Všichni bez obav ze ztrapnění u amatérských vystoupení před ostatními, s radostí ze společného odpoledne.

Ostýchavou soboteckou delegací zachránil svým country J. Šourek. Německé přátele potěšil i dar v podobě 30 litrů svijanského piva (sponzorský příspěvek pivovaru), po kterém se jen zaprášilo, stejně jako po dalších českých propagačních materiálech. Oficiální představitel Wadernska spolu s neaktivnějšími obyvateli (např. Gerhardem Lauerem nebo Ilonou Jungmann) jsme ocenili novou vícejazyčnou knihou o Českém ráji z našeho informačního střediska a svijanským, hruškovickým, vinným nebo

Sobotku pěvecky reprezentoval tajemník města, pan Jaroslav Šourek,
foto: Vladěk Macoun

becherovým mokem. Jak v oblasti aktivního dobrovolnického života pokulháváme, tak naopak v oblasti konzumace alkoholu jsme si rovnocennými partnery. Kéž by byl poměr vyrovnanější ve všem.

Škoda, že hlubšímu vzájemnému poznání soboteckých s wadernskými brání jazyková bariéra. Neznalost němčiny na naší straně a nepřilíží vysoká znalost angličtiny na straně partnerů. Je mnohé, co nás vzájemně může obohatit. Návštěvu reflektovala celá řada regionálních médií, včetně sárského deníku. O některých zajímavých poznatcích z německého Wadernu napíšeme v příštích číslech Zpravodaje Šrámkovy Sobotky.

Barbora Š. Stašková

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY (POKRAČOVÁNÍ)

OBDOBÍ LET 1975-1987

Listujíc opět jednotlivými čísly našeho Zpravodaje – mohu už říci našeho, protože to je období, kdy jsem již o Zpravodaji věděla – čítávala jsem si v něm a postupně ve mně zrál patriotismus. Vrátil se ještě jednou ke Karolovým vzpomínkám: „Následovalo mnoho let, kdy byl povolen pouze jako Festivalový bulletin a já s lítostí sledoval jeho pozměněný obsah i rozsah.“²⁹ Mohla bych opět uvést, že k těmto krátkým slovům není co dodat. Vysvětlují velmi mnoho. Do dnešního dne jsem vlastně nepřemýšlela o tom, čím bylo druhé období vydávání Zpravodaje poznamenáno. Nechci

tady říci, že je mi to úplně jasné. Jasně mi to nebude asi nikdy, chybí tu řada pamětníků, kteří by k tomu mohli říci více.

V roce 1975 vyšla pouze tři festivalová čísla. V roce 1976 se blýskalo na lepší časy. První číslo vyšlo sice až v květnu jako číslo festivalové, čtvrté a páté číslo už částečně patřilo opět Sobotce a jejímu životu, navíc se připravovaly oslavy 100. výročí narození soboteckého rodáka, básníka Fráni Šrámka.

Ještě než budu pokračovat ve výčtu dalších ročníků, ráda bych se tu zmínila o další osobnosti, která je spoje-

na právě s druhým obdobím Zpravodaje. Byla jí paní profesorka³⁰ Marie Hejnová. Narodila se 26. 5. 1905 v Rychnově nad Kněžnou. Potom vystudovala gymnázium v Praze a moderní filologii na pražské univerzitě. Působila na několika školách. Po provdání za svého kolegu Václava Hejnu začala jezdit do Sobotky. Patřila k družině Fráni Šrámka. Po svém penzionování v roce 1960 se manželé Hejnovi přestěhovali do Sobotky a organizačně se podíleli na přípravách každoročního festivalu Šrámkova Sobotka. Paní profesorka řídila práci Recitačního studia

Šrámkova domu a po smrti manžela převzala i vedení Archivu Fráni Šrámka; navíc zajišťovala i vydávání Zpravodaje Šrámkovy Sobotky v nelehkém období 1975-1987. Byla obětavou rádkyní studentů i vědců zajímajících se o dílo Fráni Šrámka, napsala několik knih a množství článků.³¹ Byla velkým diplomatem, pro Sobotku i pro festival zařídila velmi mnoho. „Paní profesorka byla vskutku dáma, svou noblesou a nadhledem dovedla občas i odzbrojit různé funkcionáře a ochránit Šrámkovu Sobotku jako příležitost pro setkávání přátel literatury, jazyka a kultury vůbec i v dobách složitých.“³² Když se pročítám jednotlivými řádky normalizačních čísel, cítím nebo slyším slova naší paní profesorky. Ona zanechala svůj otisk ve druhé a třetí dekádě historie soboteckého bulletinu a časopisu.

Rok 1977 je opravdu spojen se jménem našeho významného rodáka, Fráni Šrámka. Jednotlivá čísla jsou jasně a striktně věnována jenom tomu, co je spojeno se Šrámkem, s místy jeho oby-

tu, s akcemi, které nesou jeho jméno. V tomto roce zemřela Jarmila Glazarová.³³ Spisovatelka Jarmila Glazarová si během několika návštěv Sobotku velmi oblíbila, osmkrát zahájila festival Šrámkova Sobotka. Také její jméno je spojeno se Šrámkem, s letním festivalem. Ale uvedeno tu o ní není téměř nic.

Paní profesorka zřejmě po velkých diplomatických jednáních domluvila, že Zpravodaj bude a bude věnován jen a jen našemu básníkovi. Co slíbila, to dodržela. Zpravodaj je tak ochuzen o sobotecký život, o veselé historky, o místopisné črty a další zajímavosti, které obohacovaly předcházející desetiletí. Samozřejmě s tím souvisely další okolnosti. Protože bulletin nabyl rázu spíše odborného tisku, změnila se určitě čtenářská základna. Běžní sobotečtí občané Zpravodaj odhlašovali, nově se přidávala odborná veřejnost. Počet čísel se zmenšil na pět čísel, později na čtyři. Počet celkových stran se pohyboval okolo padesáti. Informace ohledně finanční rozvahy zde nedohledám. Cena se pohybovala kolem dvou korun za jednotlivé číslo.

Další léta se točí kolem festivalu. Vzpomínám na slova M. Hejnové: příprava každého ročníku letního festivalu začíná v září, vrcholí v červenci. V září se zhodnotí a začínáme nanovo. A tak to číší z každého čísla. Sama jsem se jako členka Recitačního studia Šrámkova domu organizačně na festivalu podílela asi od roku 1979. Pročítajíc jednotlivé zprávy a články to vnímám stejně. Postupně se odvážně přidávaly další informace, ani ne jako snaha napodobit předcházející desetiletí, ale spíš jako pokus dostat tomu, co čtenářům chybí. I Karol Bílek se tu jednou objevuje, schovává se za jiného autora či pseudonym. Doba druhého období Zpravodaje byla jiná, jiný tedy musel být i obsah. Přesto přese všechno se kvalitou vyrovnává.

Profesorka Marie Hejnová zemřela 15. 9. 1987. Ještě stačila zorganizovat a uzavřít XXXI. Šrámkovu Sobotku. Ročníky 1985-1987 redaktorsky podepisovala Marie Náhlovská.³⁴ Rokem 1987 končí jeho druhé období.

Lenka Dědečková

Poznámky a odkazy

²⁹ Bílek, Karol: Ze vzpomínek redaktora – amatéra. In: Procházka staletími (Dissertationes Historicae 1/1993), s. 47-50.

³⁰ Takto jsme jí říkali všichni – naše paní profesorka.

³¹ Bílek, Karol: Kdo je kdo v dějinách Sobotecka, 1995, s. 37-38.

³² Fetters, Aleš: Marie Hejnová – dobrá duše Šrámkovy Sobotky. Hradecké noviny z 26. 5. 2005, s. 10.

³³ Glazarová, Jarmila (1901-1977) – spisovatelka, čestná občanka města Sobotky.

³⁴ Náhlovská, Marie – učitelka místní školy.

VESECKÉ ROUBENKY

Ve Vesce najdete roubené domy, převážně patrové. Jsou postaveny do „okrouhlíce“, to znamená, že uprostřed je náves a průčelí všech domů na ni směřují.

Významným stavebním prvkem jsou sdružená okna v průčelí domu a pavlač po celé délce stavení, kterou překrývá střecha. Původně byla v každém domě v přízemí velká obytná světnice a prostorná síň s pecí. Ze síně se vcházelo do dalších jedné až dvou místností na vejměnek. Další dveře na protější straně vchodu vedly na zahradu, pokud byla za domem. V síni byly také umístěny schody, které vedly na pavlač. V patře bývala opět jedna obytná místnost s okny do průčelí a na pavlač, do které se také z pavlače vcházelo. Pak už se nacházely

nahoře jenom komory, dvě až tři, do kterých se také vcházelo z pavlače a které neměly žádná okna. Žádná z místností v patře nebyla s jinou propojena. Z pavlače vedly ještě další schody na půdu. Toto původní rozčlenění domu je nejvíce patrné v čp. 1.

Druhý typ roubených chalup je přízemní s jednou velikou místností v přední části. Ze síně se vcházelo do jedné nebo dvou komor. Také v těchto domech vedly ze síně schody, ale jenom na půdu. Pokud byl v domě sklep, jak v patrovém, tak v přízemním, chodilo se do něj také ze síně.

Jak již bylo zmíněno, většina domů i hospodářských staveb byla roubených, téměř ke každému většímu statku patřil les. Hospodářské budovy

byly ve dvacátých letech minulého století „modernizovány“ a postaveny nové z cihel. Původní chlévy a ostatní stavby byly stavěny z pískovcových štuk pocházejících z obecního lomu v blízkém Plakánku.

Střechy pokrývaly došky. Vesec patřil k významným zemědělským oblastem, většina sedláků hospodařila na polích, která jsou výborné kvality, a proto se pěstovalo hlavně obilí. Postupně byly došky nahrazovány taškami z pálené hlíny nebo eternitem. Střecha déle vydržela a nehozilo tak velké nebezpečí požáru, jako u střech doškových. V minulosti nikdy nebyl na střechách šindel.

*Marie Šimůnková
kronikářka obce Vesec*

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ SBORŮ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

V sobotu 18. května se na kolbišti pod Humprechtem konala soutěž sborů dobrovolných hasičů. Utkala se zde družstva různých věkových kategorií z Libošovic, Mladějova, Oseka a Sobotky.

A jak to všechno dopadlo? Mezi mužskými a ženskými týmy Sobotka suverénně dominovala, ostudu rozhodně neudělala ani naše družstva mladších žáků. Podrobné výsledky jsou k nahlédnutí v tabulce dole. Všichni se rozhodně skvěle bavili a už se moc těšíme na další střetnutí.

SDH Sobotka

Dobrovolní hasiči z Libošovic, Mladějova, Oseka a Sobotky,

foto: Milan Bázler

Výsledky okrskové soutěže ze dne 18.5.2013

Družstvo	Kategorie	1. pokus	2. pokus	Pořadí
Sobotka	Muži	Neplatný	0:20:53	1
Libošovice	Muži	0:31:31	0:27:24	2
Osek	Muži	0:32:03	0:28:19	3
Sobotka	Ženy	Neplatný	0:32:30	1
Libošovice	Ženy	1:09:29	0:55:00	2
Libošovice	Starší žáci	0:31:25	0:35:00	1
Libošovice	Mladší žáci	0:32:47	0:27:25	1
Sobotka A	Mladší žáci	0:38:09	0:28:44	2
Mladějov	Mladší žáci	0:34:22	0:32:08	3
Sobotka B	Mladší žáci	0:53:00	1:04:03	4

KNĚZ - LIDUMIL JAN KŘTITEL HÁJEK (1863 - 1937)

Před 150 lety, 14. června 1863, se v Sobotce narodil významný vlastivědný badatel, římskokatolický farář Jan Křtitel Hájek. Pocházel ze sobotecké rodiny. Otec Jan byl místním měšťanem v čp. 212, obuvníkem a později hrobníkem (manželský syn koželuha Františka Hájka a jeho ženy Marie, rozené Dvorské), matka Kateřina byla dcerou soboteckého soukeníka a měšťana Jana Šolce (čp. 180). Chlapce pokřtil 15. června 1863 kaplan Josef Škopán.

Jan Křtitel Hájek se rozhodl pro duchovní povolání, v letech 1877–1885 chodil na mladoboleslavské gymnázium a v letech 1885–1889 s výtečným prospěchem studoval v litoměřickém teologickém semináři. Po jeho absolvování působil 25 let v Jenišovicích, nejprve v letech 1889–1898 jako kaplan, 1898 administrátor a v letech 1898–1911 zde byl farářem. Po svém penzionování přešel od poloviny roku 1912 do služeb hraběte Mikuláše Vladimíra Desfourse-Walderode (držitele fideikomisu Hrubý Rohozec – Smržovka) a byl další čtvrtstoletí zámeckým kaplanem, patronátním komisařem na Hrubém Rohozci a podílel se na výchově hraběcích synů. Na čas byl také prozatímním výpomocným učitelem římskokatolického náboženství na turnovské odborné škole pro broušení a rytí

drahokamů. Zemřel v Praze 28. září 1937. Měl přání, aby jej pohřbili jako člena III. řádu svatého Františka prostě a beze všech okázalostí, což však jeho přátelé, ctitelé a obdivovatelé nedokázali plně re-

Jan Křtitel Hájek

spektovat. Smuteční rozloučení proběhlo na Vyšehradě 2. října 1937 za hojně účasti (mj. členů rodiny Desfoursů, zástupců Daliměřic, Jenišovic, Sobotky

a Turnova), krátkou řeč pronesl profesor historické vlastivědy J. V. Šimák. (Fotografie Hájkova hrobu na Vyšehradě byla otištěna ve ZŠS 2009, roč. 46, č. 6, s. 7.)

Písemná pozůstalost J. K. Hájka je uložena v Státním okresním archivu Semily, Hájkovy aktivity dokládají také písemnosti rodinného archivu Desfoursů (v Státním oblastním archivu Litoměřice, pobočka Děčín), Muzea Českého ráje v Turnově nebo korespondence s J. V. Šimákem v Masarykově ústavu a Archivu Akademie věd ČR. Stálo by tedy za to, aby v budoucnu byla ještě J. K. Hájkovi věnována zasloužená pozornost. A to nejen pro jeho neúnavné duchovní působení, ale i jeho další rozsáhlé aktivity, především historické a národopisné. J. K. Hájek byl pečlivým genealogem a historikem rodiny Desfoursů, zpracovával hospodářské dějiny jenišovické farnosti, publikoval ve vlastivědném sborníku Od Ještěda k Troskám, Časopisu Společnosti přátel starožitností českých, Časopise Rodopisné společnosti československé v Praze nebo sborníku k Pekařovým šedesátinám. Byl rovněž činným členem turnovského Muzejního spolku a finančně podporoval bádání o náboženských dějinách (založil Hájkův fond při Dědictví sv. Prokopa, spolku k vydávání kněh theologických v jazyku česko-

slovanském, a podobný fond při Obecné jednotě cyrilské – k vydávání hudebnin). Kromě toho se v Jenišovicích podílel na spolkovém a společenském životě – v pěvecké jednotě, ve školských záležitostech, ale i jako vzorný hospodář (sadař, včelař, chovatel králíků, holubů, drůbeže apod.).

Hrabě Mikuláš Desfours-Walderode o něm psal jako o svém milém Patru Dobrákovi a Václav Müller (přítel Pekařův a Šimákův) jeho působení výstižně charakterizoval slovy: „Požíval dů-

věry celé své farnosti a byl ctěn a milován všemi, kdož s ním přišli do styku. Byl člověk povahy snad až příliš měkké a dobré, srdečný, prostý a skromný; jeho osobní potřeby byly tak nepatrné, že mu i jeho hubené farní obročí postačovalo, aby dával a pomáhal na všechny strany. Nevelký, suchý a jako dopředu sehnutý, oděn ve starý, často již valně sešlý kněžský oděv, tak ho vidávali Turnované klusat ulicemi svého města, tak znalo tuto typickou figurku celé okolí. Ale v tom drobném vetším těle bilo srdce, zapo-

mínající na sebe a pamatující na všechny bližní, srdce ze zlata, jehož měla jeho kapsa vždy takový nedostatek. Byl to František z Assisi, chudáček Boží. Co měl, rozdal, na svá stará kolena nemyslel, a ještě při smrti pamatoval na svůj národ a své okolí. Svatovítský dóm zdědil po něm nádherný kalich, vykládaný českými drahokamy, ježž byl Hájek v životě opatroval jako oko v hlavě.“ (Pojizerské listy, roč. 54, 1939, č. 73, 15. 9., s. 1.)

Hana Kábová

FELIX SEDMDESÁTNIK

Ani se tomu nechce věřit, že náš sousem Felix Slováček, snad nejslavnější současný český klarinetista, saxofonista, hudební skladatel a dirigent, 23. května oslaví sedmdesátiny. Je stále v pohybu – koncertní haly, nahrávací studia, rádia, televize – a když je doma, skládá, upravuje, vymýšlí nová aranžmá, kterými by překvapil na svém dalším cédéčku.

jeho stálého repertoáru patří díla jak z oblasti klasické hudby, tak i jazzu a popu. Jako sólový hráč získal nespočet cen na mezinárodních soutěžích. Svoji hudební mnohostrannost vždy prokazoval také jako skladatel a od roku 1983 jako šéfdirigent Big Bandu Felixe Slováčka.

Narodil se ve Zlíně a od dětství se věnoval hudbě, hru na klarinet stu-

tu k úspěchu otevřelo Felixu Slováčkovi angažmá v Orchestru Ladislava Štáidla. Příležitost doprovázet Karla Gotta znamenala pro Felixe nové široké možnosti: cesty do zahraničí a vystupování na nejslavnějších evropských scénách se špičkovými světovými orchestry. Vystupoval s Orchestrem Karla Vlacha, Orchestrem Gustava Bromy, v RIAS Radio Big Bandu, v Big Bandu Radio Copenhagen i s WDR Big Bandem v Kolíně nad Rýnem.

Při takovém pracovním vypětí bylo přirozené, že Felix s manželkou Dádou začali hledat místo pro relaxaci a odpočinek. A stejně jako u Špačků a Studenovských i u Felixe a Dády sehrál roli osvětového propagátora Sobotočka Michael Kocáb. Na jeho chalupě se scházely desítky osobností a ti, kteří zde ještě neměli zapuštěny kořeny, se začali po něčem v okolí poohlížet. Dádě se nejdřív líbila parcela za Lištici směrem ke Kostí, ale místo bylo tak opuštěné, že dala přednost další volbě – Malé Lhotě. Velký dům v centru obce, bývalou hospodu, Dáda vybavila stylovým nábytkem, a ačkoliv Felix byl vždycky velkoměstský živel, záhy se mu tady tak zalíbilo, že se kolikrát na cestě z Německa ani nezastavil v Praze a přijížděl přímo do Malé Lhoty. Na posezení v Malé Lhotě kamarádi vždycky dlouho vzpomínali díky Dádině pohostinnosti a Felixově srdečnosti.

Přejeme Felixovi do dalších let mnoho energie a inspirace, ale také dost příležitostí k odpočinku na chalupě v Malé Lhotě.

Ladislav Špaček

Felix Slováček s Jiřinou Bohdalovou u Špačků

Málokdo ví, že slavný Felix Slováček se vlastně jmenuje Antonín, Felix je jeho umělecké jméno. Znamená „šťastný“ a zdá se, že Antonín zvolil správně. Nové jméno, ale hlavně jeho talent a píle mu přinesly úspěch, věhlas a respekt mezi hudebníky a milovníky swingu a populární hudby. Felix Slováček představuje na české hudební scéně špičku mezi hráči na klarinet a saxofon. Do

doval na konzervatoři v Kroměříži, následně pokračoval ve studiu na JAMU v Brně, kde pod vedením profesora Vladimíra Říhy, jednoho z našich nejlepších klarinetistů, přivedl hru na tento hudební nástroj k dokonalosti. Po dokončení JAMU byl Felix Slováček členem orchestru Karla Vlacha, současně účinkoval v pražské Redutě a Viole, hrál také na jazzových večerech v Divadle hudby. Ces-

60 LET TRVÁNÍ UČITELSKÝCH ZÁKLADEN - EXOD /EXKURZNÍ ODBOR/

Oslava tohoto jubilea se konala 24. května v Praze. EXOD neboli Exkurzní Odbor založili ve třicátých letech 20. stol. moravští učitelé v brněnském Klubu školství. Pořádali vycházky, výlety a zájezdy po republice i do ciziny. Jednalo se o dobrovolnou aktivitu učitelů. Zájem o tuto společenskou činnost vzrůstal. Na základě pozitivních zkušeností rozhodl v r. 1953 Ústřední výbor odborového svazu pracovníků školství a vědy rozšířit exkurzně vzdělávací činnost do všech krajů republiky, kde se našli aktivní učitelé, kteří bez nároků na honorář umožňovali svým kolegům poznávat jednotlivá místa naší republiky. Spolupracovali s místními znalci různých oborů, aby poznání místa bylo komplexní. Tak vznikla i učitelská základna v Sobotce. V posledních 10 letech se každoročně koná průměrně 57 celostátních základen, na něž se mohou hlásit učitelé z různých stupňů škol.

Součástí slavnosti k 60 letům trvání EXODU bylo ocenění 10 vedoucích. Cenu z rukou předsedy ČMOS pracovníků školství Františka Dobšíka obdržela Marie Sekerová a děkovný dopis Olga Bičíšťová.

Učitelská základna – EXOD Sobotka

*V ráji (i v Českém), tam je blaze,
ať při vodě či při vodce,
Celý rok chřadnu jak strom v Praze,
rozkvétám v Sobotce.*

*Jiří Žáček,
častý návštěvník Šrámkových Sobotek*

Učitelská základna je stálou a neoddelitelnou součástí festivalu Šrámkova Sobotka. Šrámkova Sobotka je národní kulturní festival zaměřený na český jazyk, řeč a literaturu. Z této široké oblasti mateřštiny se zvláště věnuje poezii a kultuře mluveného slova. 1. ročník se konal v r. 1957, základna i festival vznikly najednou. Konají se vždy první týden v červenci.

Učitelé rozdají vysvědčení a už se balí a odjíždějí na Šrámkovu Sobotku.

M. Sekerová, B. Šimral (předseda ZOOS při ZŠ Sobotka), O. Bičíšťová

Základna vznikla v době celostátního snažení vytvářet učitelské základny a její výhoda je v tom, že právě ze Sobotky mohou učitelé poznávat nejlépe Český ráj, bohatý na přírodní krásy i na literární postavy. Od prvních ročníků organizátoři úzce spolupracovali s kabinetem českého jazyka Krajského pedagogického ústavu v Praze, vedeným prof. Václavem Kamel-

ským, a s kabinetem českého jazyka Krajského pedagogického ústavu v Hradci Králové pod vedením prof. Jaromíra Kráma. Z Prahy vždy jezdilo a jezdí hodně pedagogů. Nejméně do r. 1970 často zahajovala festival svým projevem spisovatelka Jarmila Glazarová.

První rok přijelo 35 pedagogů. Většinou to byli učitelé z trutnovského okresu, kde tehdy ještě působili středoškolsí profesoři Marie a Václav Hejnovi, kteří je do Sobotky přivedli. Byla mezi nimi Jarka Petránková, která festival navštěvuje dodnes. Hejnovi s p. Hrdličkovou-Šrámkovou a Drahomírou Bílkovou stáli u zrodu Šrámkovy Sobotky. Po smrti prof. Hejna program Šrámkovy Sobotky navrhuje Přípravný výbor, v němž je zastoupeno město Sobotka, MKS, Archiv Fráni Šrámka, M. Sekerová a O. Bičíšťová jako vedoucí základny, vysokoškolsí pedagogové, pracovnice Nipos Artama, zástupce lektorů pro studentské dílny uměleckého přednesu. První vedoucí základny se stala Drah. Bílková-Kyzivátová. Počet účastníků pak rok od roku roste. Festival znamená z větší části obsahovou náplň pro učitelskou základnu a základna zajišťuje účast pro program festivalu.

Učitelé tak dostávají bohatý a hodnotný program. Šrámkova Sobotka

byla od počátku těsně spjata s učitelskou exkurzně vzdělávací základnou, jde jí o učitelské auditorium. Učitelé českého jazyka i dalších aprobací (mají-li zájem) se tu dostávají do volného bezprostředního styku s literárními vědci a umělci, se studenty zabývajícími se poezií, recitací. K nim přibývali knihovníci, spisovatelé, herci a malíři, pracovníci nakladatelství i další zájemci. Role erbovního básníka, soboteckého rodáka Fr. Šrámka, nebyla pro festival svazující. Tato setkání nikdy neskouzla na úroveň „doškolování“, ale vždy zůstala obohacením a inspirací v nejlepším slova smyslu. Pedagog se musí, nemá-li zakrňet, stále vzdělávat, nejen rozšiřovat, ale i obnovovat a prohlubovat své poznatky. Během školního

roku nebývá vždy dost času ani sil na studium, různé semináře bývají často nesusoustavné, není možnost se všech zúčastnit, shon běžné práce a starostí nedávají klid k hlubšímu soustředění. V prvním prázdninovém týdnu však šťastnou změnou prostředí ustoupí starosti a intenzivnímu vnímání dopoledních odborných přednášek nestojí nic v cestě. Sobotka na rozdíl od jiných festivalů neslouží k prezentaci jednoho uměleckého oboru. Působení ŠS je komplexnější. Každý ročník je určen vytyčeným tématem, k němuž se vztahují jak odborné přednášky a besedy, tak kulturní pořady – divadelní i filmová představení, recitační pořady, výtvarné výstavy, koncerty vážné hudby i písničkáři. Po dlouhá dese-

tileti bývaly slavné Dny Albatrosu. Učitelé se na ně těšili, neboť kromě účasti na besedě dostávali spoustu metodického materiálu k jednotlivým autorům a jejich dílu. Pracovníci nakladatelství, především vedoucí Klubu mladých čtenářů – Jaroslav Šimůnek a básník Jindřich Hilčr přiváželi na besedy žádané autory, např. Františka Kožíka, Elišku Horelovou, Vojtěcha Zamarovského, Helenu Lisickou, Zdenku Psůtkovou, Jiřího Žáčka, Františka Nepila, Ladislava Stehlíka a další. Rozmanitost inspirace spolu se záměrnou pozorností pořadatelů pak přispívá k velkému věkovému rozpětí účastníků.

Vedoucí základny se podílí na tvorbě programu festivalu a tento program v odpoledních hodinách doplňuje pro učitele různými vycházkami a výlety po Českém ráji.

Sobotka je velmi malá, 2.500 obyvatel i s připojenými obcemi. Není tu žádná střední škola, žádný internát. Zvláštností sobotecké základny je to, že účastníci spí na lehátkách či matracích ve třídách ve škole a líbí se jim to. Část bydlí v soukromí, které vždy domlouváme, abychom mohli přijmout více lidí. Až do r. 2012 jsme se stravovali ve školní jídelně. Proč „dělám“ základnu v Sobotce?

Poprvé jsem přijela na Šrámkovou Sobotku v r. 1964. Nadchl mě program, zalíbili se mi lidé, se kterými jsem se tu setkala, podmanilo si mě městečko i kraj kolem. Od tohoto data jsem navštěvovala pilně všechny programy dalších ročníků – odborné přednášky, odpolední poznávání kraje, večerní kulturní programy.

Po několikaleté spolupráci s tehdejší vedoucí EVZ paní Bílkovou-Kyzivátovou jsem se stala vedoucí Exkurzně vzdělávací základny v r. 1978. Společně s Olgou Bičíštovou, hospodářkou základny, ji vedeme 35 let. Rok 2013 bude náš 36. ročník.

Příprava festivalu i učitelské základny je náročná. Sotva skončí jeden ročník, je třeba už připravovat další. Hlavní odborný a kulturní program doplňujeme celodenním nebo půldenním výletem a vycházkami. Při těchto výletech a vycházkách jsme navštívili mnoho „chalupářů“. Studánkou vody živé byla beseda s paní Leontinou Mašínovou v Lázních Bělohradě, když v době vypjaté atheistické propagandy zcela prostě prohlásila, že ne káva a cigarety, ale víra je

Mgr. František Dobšík
předseda

Praha 24. 5. 2013

Vážená paní Bičíštová,
jsem opravdu velmi rád, že Vám dnes u příležitosti 60 let trvání Exodu mohu blahopřát i k Vašemu osobnímu jubileu – 35 letům se základnou Sobotka.

Jak mi bylo sděleno panem Břetislavem Šimralem, předsedou ZOOS při ZŠ Sobotka jako organizátorem této celostátní základny, podílíte se významnou měrou především na organizaci, administrativním a účetním zajištění základny, stála jste u jejího zrodu a po celých 35 let jste jí zůstala věrná.

Dovolte mi, abych Vám upřímně poděkoval za Vaše nadšení, trpělivost a pracovní nasazení, s nimiž se po celých dlouhých 35 let Exodu a Vaši základně věnujete. Děkuji Vám rovněž za spoustu času, který ze svého osobního volna nezištně a bez nároku na odměnu této činnosti věnujete.

Přeji Vám pevné zdraví a mnoho elánu do dalších let.

Vážená paní
Olga Bičíštová
ZO OS ZŠ Sobotka

tím, co člověka v těžkých chvílích drží a posiluje. Později jsme navštívili její hrob na hřbitůvku na Byšičkách. Opakovaně jsme navštívili hrob Jarmily Glazarové na lesním hřbitůvku na Malé Skále. Samozřejmě, že jsme přítom navštívili kapli s Komárkovým oltářním obrazem beránka a galerii v Boučkově statku. Jindy nás přijal Josef Jíra ve své usedlosti na Malé Skále.

Besedovali jsme např. s akademickým malířem Josefem Kábrtem v Lomnici nad Popelkou, s akademickým malířem Vladimírem Komárkem v jeho ateliéru v Nedvězí, se sochařem Sergejem Roulem v Sobotce, opakovaně jsme navštívili ateliér akademického malíře Zdeňka Kerdy v Sobotce, besedovali jsme s tvůrci dřevěných hraček a loutek – manželi Lhotákovými v Hubojedech, s herci Hanou Maciuchovou a Jiřím Adamírou na jejich chalupě ve Spyšově, s manželi – grafičkou Danielou Havlíčkovou a hercem Miloslavem Masopustem v Trní, s mluvčím prezidenta republiky dr. Špačkem v Rytířově Lhotě, s loutkářem Petrem Kavanem v Malé Lhotě, s dr. Eliškou Novákovou na Žďánku, s malířem Michalem Ščigolem

v Železnici, s panem Buckem v galerii ve Vokšicích a dalšími.

K vycházkám patří i cesta z hradu Kost Plakánkem kolem studánky Roubenky, či sobotecký hřbitov, návštěva zámku Humprecht atd. Záleží na časových možnostech a zájmu účastníků.

Jsem plně přesvědčena o významu Šrámkovy Sobotky a základny pro učitele. Tento týden věnovaný mateřskému jazyku je pro ně jakýmsi „postgraduálem“ – dalším vzděláváním na nejvyšší úrovni (přednášky vysokoškolských pedagogů) i možností kontaktů se zajímavými osobnostmi – vědci, spisovateli, umělci. Je osobitou nabídkou neustrnout. Nezanedbatelná je neformální výměna zkušeností mezi učiteli různých typů škol – na vycházkách, v pauzách mezi programy, při společném stolování. Sobotka pro ně znamená i nové přátele, na něž se pak celý rok těší.

V posledních letech nám účastníci „stárnou“. Mladí pedagogové jezdí také, ale méně. Základnu dělám také proto, že mi dala mnoho zajímavých a dobrých přátel, na které vždy spolehnutí – ať jsou přímo ze Sobotky, z Prahy, ze severních či jižních Čech nebo

z Moravy či z Moskvy. Atmosféra týdne – jakési souznění lidí s obdobnými zájmy a životními postoji – se musí prožít, těžko ji lze popsat.

Marie Sekerová, vedoucí EVZ Sobotka

vedoucí Počty účastníků EVZ Sobotka

1957-1977 **Drahomíra Bílková - Kyzivátová**

vedla základnu 21 let

pomocnice Zdena Holubová

od r. 1970 pomocnice Marie Bíková (nyní Sekerová)

1957-1977 počet účastníků: 1.869 osob

1978-2012 **Marie Sekerová-Bílková**

vede základnu 35 let

Olga Bičíšková-Hurská

hospodářka 35 let

1978-2012 počet účastníků: 2.636 osob

Celkový počet účastníků (1957 – 2012, tj. za 56 let): **4.505 osob**

FRÁŇA ŠRÁMEK A SKAUTING V SOBOTCE

Je nás několik – starých pánů ve věku vyšším, než je průměr mužského dožití. Scházíme se občas, abychom po způsobu rýžování zlata našli v částečně již pískovém až skleněném obsahu svých mozků ještě nějakou vzpomínku na skautské – junácké – mládí v Sobotce. Pozdní snaha, když naši kamarádi a velitelé už nikdy nic k tomu nepoví.

Jsou zde ovšem před třinácti lety sepsané vzpomínky Šerifa Františka Stašky, které ale v té době z všelijakých člověčích důvodů nepronikly do Zpravodaje ŠS. Když jsem se v roce 2001 vrátil z Turnova do Sobotky, podařilo se mi na základě svých výborných vztahů s oběma bývalými prominenty soboteckého skautingu (Šerif Staška – Kájus Samšiňák) dostat do ZŠS aspoň část Šerifova vyprávění o předválečném skautingu v Sobotce, jmenovitě o táboře v Nižných Slovinkách u Krompach. V loňském pátem čísle ZŠS vypsál Karol Bílek výtah ze Staškových vzpomínek a já pak v le-

tošním březnu popsal do časopisu OJKT v osobních vzpomínkách na Karla Samšiňáka i jeho některé skautské počiny. Byla to vynikající generace, která nás – dnešní už starce – vedla! Každá generace by měla za sebe složit úcty pro historii Sobotky a snad se i nám podaří ještě zachytit něco z raného pradávného mládí, když junáctví po nás už v Sobotce nemělo následovníky. Písemné zdroje ke každému konání jsou ovšem vždy dokladem nejlepší, protože paměť bývá často víc než nepřesná. Pátráním v archivech státních i osobních se podařilo získat jen málo zažloutlých, již těžko čitelných a potřhaných listů z poválečného junáckého „Oběžníku TEE-PEE“, ale někde by se ještě měla nacházet jeho další (i předválečná) čísla, neboť Šerif Staška z nich zjevně čerpal. Získaný písemný materiál ale i tak přináší zajímavé údaje ze skautského prostředí v Sobotce, údaje, které jsou radostné a které se nejspíš už zapomněly a stojí za připomenutí.

Sobotečtí skauti-Junáci Fráňu Šrámkovi milovali a v roce 1946, když byl básník mezi prvními umělci prezidentem Benešem jmenován národním umělcem, hned v čísle 1 třetího ročníku na první stranu do záhlaví napsali velkým písmem svou gratulaci. A měli být za co vděční! Že je Fráňa Šrámek autorem slavného pokřiku střediska soboteckého Junáka, je běžně známo a ani není třeba ho vypisovat. Patří k sobotecké kultuře pokřik znát. Byl to nejdřív pokřik jen dívčího oddílu z léta roku 1937 a zařídila to mladá, pohledná a kurážná učitelka Dráža. V nejkratší době se stal pokřikem celostřediskovým.

Není třeba vymýšlet spojitosti, stačí uvést zapsanou historii z jubilejní sobotecké junácké brožurky „Deset let“ s podtitulem Krátká doba v budování, ale značný úsek v životě. Brožurka byla cyklostylem vydána v roce 1947 při příležitosti desátého výročí založení skautingu v Sobotce a také zrovna v roce Šrámk-

kových 70.tých narozenin. Od str. 16 čteme:

Šrámkova Sobotka a Junáci. Národní umělec, básník Fráňa Šrámek, je čestným střediskovým velitelem našeho střediska. Ústředí Junáka v Praze dalo souhlas k jmenování básníka Fráni Šrámkova u příležitosti jeho sedmdesátých narozenin čestným střediskovým velitelem v jeho rodišti, milované Sobotce, jejíž junácké rodině napsal v roce 1937 „sobotecký pokřik“.

Jak k tomu došlo? Přečtěme si, co o tom napsala vedoucí 1. dívčího oddílu sestra Dráža Kyzivátová do TEE-PEE: ...Tu jednou - poněvadž to bylo o prázdninách - dostala sestra vedoucí nápad, poněkud odvážný, ale při trošce kuráže snadno proveditelný. Jak je širší veřejnosti známo, prožívá u nás své prázdniny náš milý slavný spolurodák Mistr Šrámek. Tomu právě, poněvadž je přítelem mládeže, dovolila si přednést svoji žádost. Stalo se tak za krásného dne, kdy Mistr byl na procházce. Velice laskavě přislíbil toto přání splnit a také opravdu po krátké době poslal vlastní rukou psaný pokřik.

...a když byl vytvořen sbor, nabídl skautky bratrům svůj pokřik za sborový. Nyní je pýchou sborové klubovny pokřik,

pěkně v rámečku na stěně zavěšený, který napsal a podepsal Mistr Fráňa Šrámek.

Neúplná citace z článku „Skautky vedou v pokřiku“:

Tak se zrodil před deseti lety i náš pokřik, o němž říkáme s hrdostí, že je sobotecký, neboť ani jinak by se nedal přesadit a nikdo by si jej nemohl přivlastnit!

„Dej a dej a dej, nám v Sobotce pod Humprechtem...“

Ale tímto činem postavil se i náš milovaný mistr po bok těch, kdož stanuli u naší kolébky.

Mládí, věčné mládí - a Sobotecko, naše Sobotka pod Humprechtem. To jsou ty dvě základní myšlenky, které opanovaly celé Šrámkovo dílo, jímž dal výraz i v této básnické zkratce, věnované nám - puncí to soboteckém. Život, mládí. Věčné mládí a znovu se obnovující život - a Sobotka, kraj milý a důvěrně tichý, jeho láska!

Sobotečtí jsou hrdí na tuto Mistrovu lásku a sobotecký Junák je vědomý velkému rodáku, že se mu dostalo básníkovy zájmu. Svým pokřikem bude šířit Šrámkovo vyznání mládí i jeho lásku k domovině a bude ji šířit tak dlouho, dokud v Sobotce bude žít junácká rodina. Neboť... „...nám v Sobotce pod Hum-

prechtem...“ platí jenom nám, soboteckým a nikomu jinému!

Junáci sobotečtí si slíbili, že se přičiní, aby junáci v Sobotce žili věčně, věčným mládím a s nimi i Junák Fráňa Šrámek - první čestný vedoucí střediska!

Vida, jak hezky, až pobožně vnímali sobotečtí junáci svou Sobotku a jejího Mistra Šrámkova! Odstavec doplnili Mistrovou fotografií: stojí s kloboukem a holí v ruce a pokorně a zasněně hledí do kraje k Troskám. Možná básník tušil, že jeho slova nezůstanou jen pro dívky a k tomu také volil slova. Nevím, kdo do brožury tato slova psal, ale jeho city pro Sobotku a Šrámkova byly hluboké a ani práce se slovy mu nebyla cizí. Bohužel ono slavnostní slibování života junáctví v Sobotce se nenaplnilo. Ani nové generace genetický slib neplní. V okolních větších městech však skauti prosperují. Sobotecká skautská klubovna se kdysi dlouhá léta nacházela v Samšiňákově - Šolcově statku a Kájus - Karel Samšiňák, krátce před svou smrtí - snad z nostalgie, snad z dokumentačních účelů, znovu vepsal slova pokřiku na čelní stěnu dnešní galerie, kde dnes stojí i jeho bysta.

Josef Jindra

NÁVRAT DO TRNÍ

Historik Mladoboleslavska doktor Karel Herčík se mě na nedávné výstavě Zdeňka Goly v Dolním Bousově zeptal - zda vím, kde je Trnín? Abych nevěděl! Na kopec „Trňák“ jsme chodili lyžovat, ale hlavně tam poslední roky jezdím za slavíky.

Letos jsem si chtěl prvně v tom malém háječku dopřát i slavíčího jara, dříve mi to vycházelo pozdě po jaru a tak jsem do Trnín zamířil zvědav už před koncem dubna. Ještě jsem nestačil zastavit a už jsem slavíka slyšel. Byl jsem rád, protože Trnín je okrajem rozšíření druhu směrem z Polabí a na podobných hranicích nebývají slavíčí populace stabilní. Současně mi vytanula v hlavě vzpomínka na ptačího mistra z roku 2011, potvrzeného v místě podle kroužku i v roce dalším. Mohl to ze subsaharské Afriky znovu

dokázat nebo s dechem už nevystačil a na jeho místě začíná jiný? Zpěv z lesíku byl ale nápadně bohatý a vylučoval přítomnost slavíka mladého, složitějších strof dosud neznalého. Pták seděl hluboko v trníně, vychystaném k rozpuku a oslavoval. Slavíci dovedou slavit. Neviděl jsem jej, jen slyšel a nebylo tedy jasno, má-li kroužek na nožce či nemá. Připravil jsem si chytací náčiní a odstoupil stranou do louky. Za chvíli jsem se s ním už potkal tvář v tvář. Měl kroužek a pod ním písmeno N. Museum Praha vedle typového písmena N bylo číslo 592355. Věděl jsem v momentě, že je to starý známý. Přestože jsem podobných okroužkoval hodně přes tisíc, některé ptačí osobnosti si pamatují. Stejně tak zpěváka z Trnín. Nechal se v klidu znovu zvážit a letmo vyšetřit. Nechal se i vyfotit a pohládit po

temeni. Po hlavě, která tak spolehlivě zná cestovat mezi krajinou pod Humprechtem a trnitým africkým Sahelem. Která jej neomylně přivádí domů pro všechny ty májové večery v trníně soboteckého Trnín.

Po třech desítkách let mého scházení se se slavíky bych už nemusel podléhat emocím a vítání odbýt zápisem do slavíčí knihy. To by však moje krajina nesměla být ve svátečním a její slavíci tolik stateční! Proto slavívám s nimi a mluvím o tom, kudy chodím. Aby i ostatní mohli uznat, že nám ta naše místa a místečka mají pořád ještě co nabídnout. I tenhle slavík od Trnínického potoka mne o tom znovu přesvědčil.

Pavel Kverek

ÚSPĚŠNÝ MLADĚJOVSKÝ RODÁK MILAN KÁLAL NA BESEDĚ V LIBOŠOVICÍCH

V sobotu 13. dubna 2013 se od 16 hodin konala v libošovické knihovně beseda s doc. Ing. Milanem Kálalem, CSc., rodákem z Mladějova v Čechách, na téma Můžeme pochopit vesmír, ve kterém žijeme?. Zajímavé, přátelské setkání s vynikajícím vědeckým pracovníkem, mezinárodně uznávaným odborníkem na zdroje energie pro lidstvo, zaujalo posluchače, kteří zcela zaplnili prostor naší knihovny. Byli mezi nimi sousedé z Mladějova, spolužáci ze sobotecké základní školy, čtenáři knihovny i zájemci o fyziku a vesmír. Diskutovalo se dlouho nad původně plánovaný čas. Témat k popovídání je řada. Těšíme se na další setkání na jaře příštího roku. Vážíme si Milanova

vstřícného a kamarádského přístupu a přejeme mu dodatečně k loňské šedesátce hlavně pevné zdraví.

Curriculum vitae převzato z Tecnicallu 2. čtvrtletí 2010:

Doc. Ing. Milan Kálal, CSc. vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou (FJFI) ČVUT. Mezi hlavní témata jeho vědecké činnosti patří studium interakce laserového záření s plazmatem a termonukleární fúze s inerciálním udržením. Na počátku osmdesátých let provozoval největší pulzní laser v tehdejší Československu. Následně dlouhodobě působil v Laser Plasma Centre na

Australské národní univerzitě v Canbeře, kde se věnoval měření supersilných magnetických polí v laserem produkováném plazmatu. Za tímto účelem vyvinul unikátní diagnostiku, nazvanou komplexní interferometrie. Nyní působí na katedře fyzikální elektroniky FJFI, kde vyučuje elektrodynamiku. V rámci své široké mezinárodní vědecké spolupráce se aktivně účastní přípravy největšího evropského výzkumného zařízení pro studium laserem zapalované řízené termonukleární fúze pro energetické účely (HiPER).

Připravily Alena Pospíšilová a Eva Pantlíková, knihovnice z Libošovic

KRAJANSKÉ HROBY

Je těžké určit nebo alespoň se pokusit určit nejnavštěvovanější český hrob. Nebo alespoň hrob nejznámějšího Čecha (Čechy myslíme i Moravy, i když ti rodověrní mají národní hřbitov v Rožnově pod Radhoštěm). Jedni by volili Lány T. G. Masaryka, druzí hrob na Vyšehradě, kam byly přeneseny roku 1938 ostatky K. H. Máchy, třetí by se rádi postavili v holandském Naardenu u hrobu

J. A. Komenského. Každý má své priority. Rozhodně ale není sporu o tom, kde je pohřbeno nejvíce známých českých osobností. Ano, je to monumentální Slavín na pražském Vyšehradě. A ten je také místem posledního odpočinku dvou našich krajanů. Takže mu věnujme v našem seriálu alespoň malou pozornost.

O vznik Slavína jako pohřebiště nejzasloužilějších Čechů se zasloužili nejvíce vyšehradský kanovník Mikuláš Karlach a smíchovský starosta Petr Fischer, který stavbu financoval. Pečuje o ni spolek Svatobor, i když je nyní v majetku města Prahy.

Slavín projektoval významný architekt Antonín Wiehl, vznikl v letech 1889-1893, tedy před sto dvaceti lety.

O sochařskou výzdobu se postaral Josef Mauder a další umělci. Rekonstrukci stavby řídil v roce 1929 architekt Josef Fanta. Ústředním heslem památníku jsou slova: Ač zemřeli, ještě mluví.

V současné době je tu pohřbeno 55 osobností. Jsou mezi nimi i dva naši krajané: k Sobotce se hlásil malíř Václav Špála (24. 8. 1885 – 13. 5. 1946), dolnobousovským rodákem byl divadelník Vítězslav Vejražka (9. 5. 1915 – 8. 6. 1973). Ale k Sobotce měli blízký vztah i další zde odpočívající velikáni: básník Jaroslav Vrchlický, pěvkyně Ema Destinová, herec Zdeněk Štěpánek atd.

Karol Bílek, foto: Hana Kábová

BARÁČNÍCI

VÝLET DO KUTNÉ HORY

Když 11. května 2013 v brzkých ranních hodinách bylo jakýmkoliv budícím mechanismem oznámeno, že musíme vstávat a připravit se na výlet s plánovaným odjezdem v 6 hodin, nepřinesl pohled z okna na panující mlhu velkou chuť se výletu zúčastnit. Přesto jsme se sešli všichni a včas. Také autobus, řízený sousedem Václavem Florianem přijel na sobotecké náměstí načas přesně. Organizátorkou zájezdu, tetičkou Pažoutovou byla zkontrolována přítomnost účastníků a s připomenutím plánované trasy byl doplněn harmonogram akce. Postupem času a přibývajícím kilometry se rozpustila mlha a my pak sledovali vývoj kupovitě oblačnosti nad našimi hlavami. Obloha nevěstila nic dobrého a my jsme se všichni pozorně zaposlouchali do výborně připraveného výkladu souseda Petra Pfeifera o minulosti a přítomnosti památek, které navštívíme. Díky tomu jsme o zámku Kačina, kde byla naše první zastávka, věděli tolik, že jsme měli k průvodkyni fundované dotazy. Ještě před prohlídkou rozsáhlého panství jsme se posílili kávou, vařenou přímo na palubě autobusu, která konzumentům přinesla zahřátí v chladném ránu. Sesbírali jsme všechny drobné, abychom uspokojili požadavek na zaplacení vstupného a, přes ne dobře naladěnou pokladnici, jsme se s příjemnou průvodkyní podívali do dříve obývané

části zámku. Obstáli jsme i při zodpovězení kontrolních otázek k výkladu a při zpáteční cestě k autobusu se shodli, že zámek by potřeboval chybějící dotace na údržbu.

Odjžděli jsme do Kutné Hory a po cestě jsme sondaovali jak nejlépe a nejbližší zaparkovat autobus, aby nebylo daleko k prohlídce Kostnice, pro niž jsme se rozhodli mimo původní plán. Blesky fotoaparátů, kamery a mobily nás provázely celou prohlídkou. Sdílela to spolu s námi i početná skupina Japonců. Snažili jsme se zahnat hrůznou představu – tolik lidských kostí a lebek, které byly k výzdobě použity.

A opět starosti s parkováním co nejbližší k chrámu svatě Barbory a jídelně U Kata, kde nám bude podáván oběd. Pod neuvěřitelným dojmem, který v nás stavba chrámu a výzdoba jeho interiéru zanechala, jsme se vydali do již zmíněné jídelny. Ta nezůstala nic dlužna svému názvu. Při konzumaci předloženého jídla jsme rychle měnili názor na svérázné prostředí. Polévka i druhé jídlo bylo chutné a nic nevadilo, že o hrubý porcelán talířů nám drhly lžice a příbory. Zatím co my jsme jedli, obloha se řádně zatáhla a déšť nepřestával.

Ani nepřízeň počasí nás neodradila od návštěvy obory pod zámek Žleby. Zpod deštníků jsme přihlíželi příchodu majestátního bílého jelena,

kteří přivedl svůj harém na pravidelnou svačinu. Obdivovali jsme ukázky výcviku sokolů, přelety za potravou především s bravurou i cvičená sova. Jen povzdech nad nepřízní počasí nám zmenšoval získané nevídané zážitky.

Návrat domů provázal silný déšť. Sledovali jsme ubíhající krajinu, lány půdy zastavené nově vyrobenými automobily z kolínské automobilky. Líbily se nám upravené vesničky v blízkosti Kolína. Pěkná silnice, barevně sladěné, nově ohozené domy, chodníky a přístupové cesty ze zámkové dlažby a u každého domu vzorně upravené předzahrádky. Leckdo z nás si povzdechl: „Proč to někde jde“?

S pohledem na panorama Sobotky se jako poděkování za hezky strávený den ozval potlesk. Ten patřil, spolu s díky, organizátorce zájezdu tetičce Pažoutové, velmi dobře připravenému přehledu cíle našeho zájezdu, který pro nás připravil soused Pfeifer, a potlesk patřil, tak jako v letadle, i dobrému a spolehlivému „pilotovi“ autobusu, sousedu Florianovi.

Zveme Vás všechny, kteří chcete nejen něco nového poznat, ale i příjemně strávit den ve společnosti lidí, které znáte – pojedte s námi na podzimní výlet. Kam a kdy se včas dozvíte.

Božena Švarcová

OSLAVA SVÁTKU MATEK

Pozdě, ale přece. 19. května jsme oslavili Svátek matek. Sešli jsme se k poslechu příjemné hudby a písní v podání pana Bayera. Popovídali jsme si o životě našich rodin, vypili jsme kávu, snědli připravené pohoštění a při zpěvu popili dobré víno. Jednoduše - dobře jsme

se měli. Vyhlížíme další svátek a již se těšíme na další posezení mezi přáteli. A ptáte se kde? V Domě společenských funkcí, kde soboteckým baráčníkům pronajalo Město Sobotka nebytový prostor v podobě výdejny jídel v přízemí domu. Baráčníci tento vstřícný krok přijali

a prostory využili jako svou rychtu. Přesunuli jsme tam i výstavu národních krojů, která je ke zhlédnutí nejen občanům města, ale i ostatním návštěvníkům na základě předběžného dohovoru s pracovníky Městského kulturního střediska.

Božena Švarcová

ČARODĚJNICKÝ SLET

Baráčekné čarodějnice, foto: Helena Žaloudková

V uplynulém kalendářním roce se nepodařilo Federaci Čarodějnic ČR řádně naplánovat nálety a dokonale upřesnit hranice přistání. Proto došlo ke změnám v základních ustanoveních vy-

hlášky č. 13/2011 Sb. o bezpečnosti lítání na koštěti, byly provedeny nové volby a do čela zmíněné federace se dostaly zkušenější čarodějnice, které v minulosti splňovaly znění § 1 základního ustanovení

vyhlášky, která upravuje výklad pojmu „čarodějnice“. Do vedení se tak dostaly skutečné bytosti ženského pohlaví, atraktivního zevnějšku a příjemného chování, ovládající let na koštěti. Roční přestávka byla využita k opravě a údržbě košťat, a proto mohla být zvýšena nejen rychlost letu, ale i jeho výška. Této výhody plně využily místní čarodějnice, které v důsledku úprav stihly dvě přistání. V časovém předstihu, a to již 28. 4. 2013, neušlo jejich pozornosti posezení u kávy a zákusku v Domě společenských funkcí. Tam se dozvěděly novinky ze života starších obyvatel města za uplynulé období a plně dobré nálady naplánovaly další let na 30. dubna. Při využití zvýšeného limitu výškových letů bylo přistání plánováno na horolezecké stěně pod Humprechtem. Očekávané ovace a program setkání se sice nenaplnily, ale radost malých následovníků čarodějnického řemesla tyto chmury rychle rozpustily. Alespoň jsme se přesvědčily, že následníci se při dobré vůli najdou.

Božena Švarcová

KNIHOVNA

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Lukáš Holeček: Josef Knap: Venkov je součástí mé bytosti. Takřka v utajení vyšla s vročením 2012 v nakladatelství Pavel Mervart tato nanejvýš potřebná kniha. Mladý literární vědec Lukáš Holeček se pod jejím titulem skromně označuje jako editor, je ale také autorem fundované úvodní studie, která čtenáře seznámí s publicistikou našeho krajana Josefa Knapa. Do knihy vybral více než sedmdesát Knapových časopiseckých, sborníkových a rukopisných próz, vzpomínek, článků, studií, kritik, statí a rozhovorů, které dnešnímu čtenáři oživují Knapa jako jednoho z nejvýznamnějších českých spisovatelů, řazeného oprávněně mezi ruralisty. Samozřejmě se na mnoha strán-

kách setkáváme i se jménem Šolcovým a Šrámkovým, s K. V. Raisem, Fr. Křelínou, J. Knobem, V. Prokúpkem, J. Pekařem a dalšími krajany. Kniha je dalším důkazem, jak je potřebné, aby se naše literární věda více věnovala ruralismu i jednotlivým osobnostem hlásícím se k tomuto literárnímu směru.

Paní profesorka a nakladatelka Eva Koudelková zasluhuje náš obdiv. Když se poměrně pozdě dozvěděla o blížících se osmdesátinách prof. Aleše Fetterse, neváhala, a v rekordně krátké době shromáždila přes třicet Fettersových přátel, kteří přislíbili a /pozor/ skutečně zaslali své příspěvky do jubilantova sborníku. Sborník se

jmenuje **Panu profesorovi s úctou. Pocta Aleši Fettersovi**, vyšel v roce 2013, obsahuje 244 stran s množstvím fotografií a jako vydavatel je uvedeno nakladatelství paní profesorky Koudelkové Bor v Liberci. Přispěli literární vědci, ale hlavně přátelé, žáci a spolužáci, spolupracovníci. Sborník uvedla editorka Eva Koudelková a až příliš stručným otcovým životopisem jeho dcera Hanka Říhová. První část sborníku přináší patnáct regionálně zaměřených historických a literárněvědných studií; pak následuje sedmáct pozdravů, přání a vzpomínek, z nichž poznáváme rozsah Fettersovy činnosti – od pedagogické práce přes činnost ve Společnosti bratří Čapků, v regionálním písemnictví a v pěveckém

sboru Hron až po spolupráci se Šrámkovou Sobotkou a po jeho odpočinkové chvíli v rodinném výčepu v Přibyslavi u Nového Města nad Metují. Defilují před námi jména jeho oblíbených autorů Karla Čapka a celé rodiny Čapkových, Václava Černého, Egona Hostovského, Karla Poláčka, Josefa Škvoreckého, Fráni Šrámka a dalších. Za přečtení stojí i závěrečná výběrová bibliografie jubilantovy literární tvorby, odhalující další jeho zájmy: místní jména v regionu, kulturní práci, činnost knihoven atp. Ze Soboteckých přispěli Jan a Karol Bílkovi, Alena Pospíšilová a Jan Smolka. Oficiálně bude sborník představen veřejnosti o letošní Šrámkově Sobotce.

V roce 2011 se konala ve Vlašimi vědecká konference s názvem **Regionální vlastivědná periodika a jejich místo v historiografii**. Z jednání konference byl nyní vydán stejnojmenný sborník péčí Muzea Podblanicka, Státního oblastního archivu v Praze a Státního okresního archivu Benešov. Redigovali ho Jaroslav Pánek a Eva Procházková. Z naší oblasti přispěli Hana Kábová studií o vlastivědných sbornících z pohledu Josefa Vítězslava Šimáka; Karol Bílek, Daniela Coganová a Vlastimil Málek pojednali

o vlastivědných sbornících Českého ráje, Pojizeří a Podkrkonoší. Pro nedostatek místa nebyl otištěn příspěvek Lenky Dědečkové o Zpravodaji Šrámkovy Sobotky – ten nyní otiskujeme k jubileu našeho časopisu.

Boleslavica '12. Vlastivědný sborník Mladoboleslavka. Ročník V. Redigovali Jiří Filip a Jan Juřena. Muzeum Mladoboleslavka a Státní okresní archiv Mladá Boleslav 2012, 344 s. Po téměř dvacetileté přestávce vyšel v loňském roce další ročník sborníku Boleslavica, v pořadí pátý. Přináší řadu zajímavých příspěvků, užitečný je zvláště obsáhlý přehled PhDr. Luďka Beneše o činnosti mladoboleslavského muzea po roce 1989 a první část soupisu nemovitých památek tří odbojů na okrese od Jana Šimonka. Pozoruhodná je i bibliografie regionální literatury z let 1990-2011. Sborník zaplňuje mezeru vlastivědných periodik našeho kraje a lze si jen přát, aby vycházel každoročně.

Zajímavý literární cestopis po Čechách a Moravě vytvořili **Petr Kovařík a Blanka Frajerová** dílem **Putování s knihou** (Knižní klub Praha 2013, 288 s.).

V každé z 95 kapitol poznáme jedno až dvě místa a zastavíme se v nich s knihou jednoho autora pro to místo typickou. Takže nechybí Fráňa Šrámek a jeho *Stříbrný vítr* v Písku, *Vlčí jáma* Jarmily Glazarové nás zavede do Klimkovic, s knihou *Veselí mrtví* Václava Čtvrťka navštívíme Jičín, Paní fabrikantová Gustava Pflagra Moravského se odehrává v Sedmihorách, první část *Lékárnické trilogie Třikrát denně kapku rosy* je spojena s Marií Kubátovou a Vrchlábím, *Durychovo Rekviem* směřuje do Valdic a Mnichova Hradiště atd. Každá kapitolka je doprovázena medailonem autora a mnoha fotografiemi.

Nová tiskárna Pelhřimov a Společnost pro kulturní dějiny v Českých Budějovicích vydaly na jaře 2013 rozsáhlou monografii **Hany Kábové Josef Vítězslav Šimák** (608 s.), věnovanou významnému českému historikovi, prvnímu profesoru historické vlastivědy na Karlově univerzitě. Značná část jeho díla je věnována rodnému Turnovu a celému Českému ráji. Nechybí ani několikeré upozornění na jeho vztah k Sobotce.

Karol Bílek

KNÍŽKA SOBOTECKÝ HŘBITOV DOSTALA VYSOKOU POCHVALU

Jeden z nejlepších českých literárních kritiků Milan Blahynka uveřejnil v *Haló novinách* v literární příloze *Obrys – kmen* (22. května 2013) recenzi a pochvalu knižky soboteckých autorů Karola Bílka a Josefa Jindry pod názvem **Šťastná knížka o hřbitově**. Protože tato pochvala zahrnuje i celou Sobotku a jejího velkého rodáka, uvádíme přepis tohoto článku.

Šťastná knížka o hřbitově

Na rozdíl od Jana Pilaře, který snad v žádném městě nebo obci neopomněl navštívit hřbitov a zavzpomínat na osobnosti tam spící, hřbitovům se spíš vyhýbám a nechci na žádném mít ani svůj hrob, ale jestli se někdy ještě dostanu do Sobotky, na její hřbitov si určitě urvu aspoň hodinku dvě. Dávno na to myslím, neboť odedávna obdivuju úžasný Šrámkův Sobotecký hřbitov, tak teskný a tak vroucně oddaný životu a lidem. A nyní mne stejně nazvaná knížka **SOBOTECKÝ HŘBITOV** (KaB Praha 2012), jejíž dva ar-

chy napsal **Karol Bílek** a dva barevně naskřítl náfotografoval **Josef Jindra**, utvrzuje v úmyslu zajít se tam poklonit nejen básníku Soboteckého hřbitova a básníku *Prvosenek* (které bych si měl přečíst po víc než půl století znovu, už se mi z nich nevybavuje ani jediný verš, a čelí jsem je kdysi s chutí), jakož i literárnímu kritikovi **Jaroslavu Šimůnkovi**, svému kolegovi z postgraduálního studia i z listů, do nichž jsme oba psali, ale i těm, na něž Šrámek ve své básni vzpomíná, aniž je jmenuje, nejprve té dívce, kterou „zpíval / hlas krutý a sladký“, a kterou **Karol Bílek** identifikoval jako **Barboru Sýkorovou**, „na jejímž pomníčku je její fotografie s dlouhými copy“. Dostanu se k tomu pomníčku snadno podle abecedně seřazeného Soupisu objektů a hrobů známých osobností na hřbitově v Sobotce, kde má číslo 52 a podle toho čísla ho najdu díky přiloženému Orientačnímu plánu. V tom Soupisu Bílek uvádí u každého jména povolání a k tomu „dívka (nebo „rolník z Března“) z básně *Sobotecký hřbitov*“.

Pověstně přesný historik **Karol Bílek** nejen shromáždil identifikace postav ze Šrámkovy básně, ale také upřesnil, že **Anna a Václav Hortlíkovi** z verše „dvojice spoutané příliš“ nebyli manželé, ale matka a syn, že náhrobek „mladičkého kováře z Kosti“, identifikovaného jako **Josef Macoun**, „dnes již neexistuje“.

A rád zaznamenávám, že nejen soupis, ale ani výběrová fotografická polovina knihy nevynechává vedle pomníků obětí války z roku 1866 a První světové ani Památník 14 rudoarmějců zemřelých na Sobotecku, doklad, že knížka není kontaminována oblundá drzou nevděčností, jaká poznamenává práce „historiků“ úslužně nadbíhající té straně, odkud momentálně vítr věje.

S radostí také kvituju, že **Karol Bílek** úspěšně zabrousil i do historie literární a cituje výroky o soboteckém hřbitově i z básníkův korespondence.

Milan Blahynka

KNIŽNÍ VYDÁNÍ DVANÁCTI SOBOTECKÝCH PŘEDNÁŠEK RUSKÉ BOHEMISTKY

Nenápadná brožovaná kniha *O literatuře a kultuře*, jež loni vyšla jako pátý svazek druhé řady Knihovničky Českého ráje – Sobotka, může nezavščenému člověku snadno uniknout. Ale byla by to škoda. Texty pro Šrámkovu Sobotku, jak zní její podtitul, nabízejí totiž víc než pouhou reflexi tradičního šrámkovského festivalu. Jejich autorkou je profesorka Ludmila Budagovová, významná moskevská bohemistka, jedna z vůdčích osobností Ústavu slavistiky Ruské akademie věd.

Loni osmdesátiletá Ludmila Norajrovna Budagovová, v jejichž žilách koluje po otci arménská krev, se české literatuře věnuje nejen dlouhodobě, ale také s nebyvalým porozuměním. A to nejenom proto, že je důvěrnou znalkyní pražských archivů, knihoven a dalších odborných pracovišť a Prahu považuje za svůj další domov, ale také proto, že měla možnost s manželem – jaderným inženýrem dlouhodobě pobývat i o něco dále západním směrem, ve Švýcarsku a Spojených státech. Její pohled na českou literaturu je tudíž šťastnou výslednicí součtu několika úhlů a lze mu věřit.

V roce 1977 Budagovová poprvé navštívila festival Šrámkova Sobotka, který tenkrát slavil své dvacetiletí. Zajížďala sem pak pravidelně, půvabné městečko pod Humprechtem přijala jako domov

číslo tři a co nás zajímá nejvíc, přednesla zde celkem dvanáct přednášek. A my se s nimi nyní díky vzorné edici můžeme v knize *O literatuře a kultuře* seznámit. Předmluvu k ní napsala literární historička Jaroslava Janáčková.

Na předkládaném souboru přednášek je patrné, jak širokým tematickým záběrem moskevská bohemistka disponuje. Pomineme-li počáteční ryze šrámkovská témata: Šrámkova tvorba v interpretaci moskevské bohemistiky a ruská literatura, Šráme a říjnová revoluce, nebo knihu doplňující vzpomínkové texty, které rekapituluji šrámkovská setkání v Sobotce, českého čtenáře zaujmou zejména výklady o aktuální situaci v ruské kultuře a literatuře. Chronologicky jim předchází přednáška nazvaná *Literatura ruské meziválečné emigrace v Československu*. Tomuto textu samozřejmě dominuje výklad českých souvislostí básničky Mariny Cvětajevové, autorka však neopomíjí ani Masarykovy zásluhy o kvalitu ruské emigrace, jeho upřednostňování tvůrčí inteligence, která u nás posléze vytvořila svého druhu literární křižovatku Evropy.

Jazykový zájem Budagovové se s novou rusko-českou kulturně politickou informací spojuje zejména v analýze fragmentu telefonického dialogu mezi Brežněvem a Dubčekem z 13. srpna

1968. Zaujme autorčina charakteristika Dubčeka, který jí v tomto kontextu připomíná trpící hrdiny Dostojevského, či přirovnání některých pasáží tohoto osudového telefonátu k dialogu Švejka-Dubčeka s Dubem-Brežněvem. Zájem Budagovové však dosahuje až ke Komenskému nebo se – s vřelým citem – zastaví u Karla Hynka Máchy; Ludmila Norajrovna mimo jiné přeložila do ruštiny Máchův *Deník* a my se dozvíme, že s některými hodně důvěrnými pojmy měla nejen jazykové problémy.

O čtivost knihy se kromě autorky zasloužily i překladatelky dvou textů z ruštiny Marie Sekerová a Naděžda Lubojacká, dík nepochybně patří lektorům Olze Bičičkové a Aleši Fetersovi, a dalším spolupracovníkům, kteří české texty přednášek ruské bohemistky jazykově vypilovali k dokonalosti. Editor Jan Bílek napsal autorčin medailon. Je moc dobře, že se nakladatelství Akropolis ujalo iniciativy soboteckých patriotů, neboť věducích pohledů na naši kulturu zvenčí není nikdy dost. Také Budagovové kniha *O literatuře a kultuře* přehodnocuje některé domácí školské stereotypy a vede k přemýšlení.

doc. dr. Dagmar Blümlová, CSc.
Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích

CO SI PŘEČTEME V ČERVNU V REGIONÁLNÍM ČASOPISE OD JEŠTĚDA K TROSKÁM

Úvodní báseň je z dávného pera turnovského rodáka Lothara Suchého, jičínský autor Jaroslav Veselý popisuje nový projekt *Národní kronika*, Josef Jindra píše o časopise *Lašský dostavník* a jeho šéfredaktorce (básniřice, prozaičce a pohádkářce) Ireně Kopecké, která často navštěvuje Sobotku, má zde řadu přátel a známých a Českému ráji věnovala celou sbírku veršů. Včelaři si jistě rádi přečtou o známém včelaři panu učiteli Kozákovi z Přepeř (autor Vladimír Louda). Od Iva-

na Turnovce je zajímavý článek k dvouletému výročí narození turnovského dobrodruha a světoběžníka Čeňka Paclta, náš skorosobotecký Tomáš Grindl tu má články dva: první je recenze na monografii PhDr. Hany Kábové, Ph.D. o významném českém historikovi Josefu Šimákovi a druhý článek se v rozhovoru věnuje nebyvalému rozšíření ovocnářství v našem okolí. A které dvě obce zde představují svou minulost a přítomnost? Jsou to Koberovy a Hrubá Skála. Z řady

dalších zajímavých článků upozorňuji na článek Vladimíra Procházky o slavných horolezcích, kdysi přijíždějících do Českého ráje, na povídání Václava Zieglera o květnu a pokračování Václava Jenšovského o historii jeho otce – historika. V příloze *Dokumenty* píše Stanislava Kučerová o problému malého národa a dále diskusní článek Mojmiry Grygara *Je katolická církev česká?*

Josef Jindra

ŠKOLNÍ STRÍPKY

SLAVNOSTNÍ ODPOLEDNE

Ve středu 27. března 2013 uspořádala naše škola slavnostní odpoledne, během kterého jsme si připomněli 120. výročí založení sobotecké školy. Naši žáci vítali návštěvníky vlastnoručně vyrobenými květinami. Během krátké chvíle bylo atrium školy zcela zaplněné. Na úvod vystoupila paní ředitelka Jana Knapová se svým proslovem, ve kterém mimo jiné seznámila hosty s historickým vývojem budovy naší školy. Následovalo kulturní vystoupení sobotecké ZUŠ, které navodilo velmi příjemnou atmosféru. Malé hudebníky a zpěváčky poté vystřídaly naše mažoretky Lentilky a pak se již všichni účastníci mohli rozutéci po celé škole, kde na ně čekal opravdu bohatý program. Navštívit mohli například výstavu k celoročnímu projektu Mlýny a mlýnky, kde byly k vidění rozmanité výkresy, výrobky z keramiky, prostorová díla i literární práce. Zejména starší návštěvníci pak ocenili výstavu letitých kronik školy, v nichž mnozí

Paní ředitelka Jana Knapová.

našli nejen sebe, ale i své tehdejší spolužáky. Účastníci akce si mohli vyzkoušet různé činnosti v několika výtvarných

dílnách. Mohli zdobit kraslice, tvořit papírové větrníky a velikonoční dekoraci z čajových sáčků, jinde si vyzkoušeli práci s keramikou, textilem nebo přírodninami. Koho nezaujaly výtvarné dílny, měl možnost se seznámit s moderními vyučovacími metodami. Šlo zejména o práci na interaktivní tabuli, prezentaci výukových programů v učebnách výpočetní techniky, v učebně přírodopisu mohli zkoumat rostliny a živočichy pod mikroskopem a v učebně chemie provádět efektní pokusy. Mezi odpočinkové činnosti patřila zejména prohlídka učebnic, fotografií a školního časopisu.

Věříme, že všichni návštěvníci s námi strávili příjemné odpoledne. Účast byla opravdu velká a máme z ní upřímnou radost. Budeme se tak těšit na další společné setkání.

Radek Štaff

ÚKLID ČESKÉHO RÁJE

Dne 5. dubna 2013 jsme se my, žáci 6. A, a naši kamarádi z 6. B v doprovodu paní ředitelky a paní zástupkyně

vydali na úklid Českého ráje. Vyrazili jsme v 8 hodin od naší školy a pokračovali jsme směrem na hrad Kost s malou zastávkou v malebné vesnici Vesec. Naši akci podpořil i Český rozhlas Hradec Králové, jehož reportér během cesty natočil s paní ředitelkou a několika jedinci krátké rozhovory. Všichni jsme dostali igelitové pytle, do kterých jsme sbírali odpadky. Sbírat nám pomohli také pan Tomáš Grindl, externí pracovník CHKO Český ráj, a paní Alena Pospíšilová, libošovická knihovnice. Spojili jsme síly

a došli až ke hradu Kost, kde na nás čekal ohýnek a buřty. Všichni si je s radostí opekli. Když jsme se dosyta posilnili a odpočinuli si, vydali jsme se zpět do Sobotky.

Myslíme si, že jsme udělali dobrý skutek pro přírodu a těšíme se na další takovou akci.

Štěpánka Kubištová, 6. A

OKRESNÍ KOLO MATEMATICKÉ OLYMPIÁDY KATEGORIE Z6

Ve středu 17. dubna 2013 se v prostorách 3. ZŠ Jičín konalo okresní kolo Matematické olympiády v kategorii žáků 6. ročníku. Naši školu reprezentovali Petr Čerých a Jan Hlavatý – oba ze 6.A. Prvně jmenovanému se dařilo opravdu skvěle, když v konkurenci 16 soutěžících zvítězil. Jan Hlavatý obsadil 14. místo. Oba chlapce na soutěž připravovala paní učitelka Mgr. Miroslava Klosová.

Radek Štaff

LITERÁRNÍ A VÝTVARNÁ EXKURZE

18. dubna 2013 jsme se s naší třídou 8. A vydali na exkurzi do Muzea Kamy neboli Sovových mlýnů a také na

Třída 8. A na výletě v Praze.

Slavín. Jelikož ve stejný den devátá třída jela navštívit Národní technické muzeum, přidali jsme se k nim a jeli do Prahy společně. Ráno jsme vyjeli okolo osmé hodiny a zhruba po půl desáté jsme byli na místě. A protože jsme měli ještě tro-

chu času, zašli jsme do McDonaldu, abychom se trochu občerstvili. Po menší svačince jsme šli na Kampu, kde jsou

umístěna díla Františka Kupky a Otty Gutfreunda. My jsme měli možnost absolvovat komentovanou prohlídku děl prvního jmenovaného umělce.

František Kupka byl český malíř a grafik, jeden ze zakladatelů moderního

abstraktního malířství. Hned, jak jsme do muzea přišli, se nás ujala mladá paní průvodkyně. Ke každému z vystavených obrazů nám vždy pověděla nějakou zajímavost. Po prohlídce jsme šli trochu delší procházkou na Vyšehrad. Bylo sice velké vedro, ale hned, jak jsme dorazili k bazilice sv. Petra a Pavla, mohli jsme si odpočinout v klidném parku vyzdobeném Myslbekovými sochami. Poté jsme šli na prohlídku kasemat. V chodbách tohoto opevnění bylo chladno, ale byla to vítaná změna oproti vedru, které panovalo venku. V hradbách byly vystaveny v sálu Gorlice i sochy českých patronů, originály z Karlova mostu.

Naší poslední zastávkou byl již zmiňovaný Slavín, kde jsou pohřbeni ti nejvýznamnější Češi - například František Křížík, Vojtěch Hynais, Alfons Mucha, Ema Destinová a mnoho dalších osobností. Po návštěvě Slavína následovala už jenom cesta domů.

Exkurze byla moc hezká, v mnohém nás obohatila a navíc jsme si užili takřka letního počasí.

*Nikola Lörlincová, Eliška Hegrová
a Iveta Račková, 8. A*

OKRSKOVÉ KOLO MCDONALD'S CUPU

Po školním kole McDonald's cupu, které se na naší škole konalo začátkem dubna, jsem se s výběrem naší školy vydal ve středu 24. dubna 2013 na okresní kolo této populární soutěže mladých fotbalistů. Do soutěže jsme se jako každý rok zapojili v kategorii žáků 4. – 5. ročníků a spolu s námi se na turnaj přihlásilo dalších osm škol. Rozděleny byly do dvou skupin, kde se utkaly systémem každý s každým. Vítěz skupiny měl jistotu postupu do okresního kola. V naší skupině jsme se postupně utkali s 2. ZŠ Jičín (0:3), ZŠ Bodláka a Pampelišky (4:0), ZŠ Kopidlno (0:1) a 4. ZŠ Jičín (0:1). Z dosažených výsledků je patrné, že nás výrazně přehrála pouze 2. ZŠ Jičín, která se po zásluze stala také celkovým vítězem turnaje. Jejich hráči předváděli velice pohledný kombinační fotbal, s míčem pra-

Fotbalové družstvo soboteckých žáků na McDonald's cupu.

covali ve velké rychlosti, což dělalo problémy všem soupeřům. Náš tým doplatil na malou sebranost, z čehož pramenily i chyby v kombinaci. V koncovce byl náš tým málo důrazný, a tak dokázal vstřelit branky jen nejslabšímu účastníkovi turnaje. Náš výběr tak obsadil v pětičlenné skupině 4. místo a čekal ho duel o celkovou 7. pozici v turnaji s 1. ZŠ Jičín.

V tomto utkání jsme byli po celý zápas lepším týmem, hrálo se prakticky pouze na polovině soupeře, ale branku jsme vstřelit nedokázali. Pomohl nám tedy až vlastní gól soupeře, a tak jsme nakonec zvítězili 1:0.

Konečné pořadí turnaje:

1. 2. ZŠ Jičín
2. 3. ZŠ Jičín
3. ZŠ Valdice
4. ZŠ Kopidlno
5. 4. ZŠ Jičín
6. ZŠ Vysoké Veselí
7. ZŠ Sobotka
8. 1. ZŠ Jičín
9. ZŠ Bodláka a Pampelišky

Radek Štaff

POHÁR ČESKÉHO ROZHLASU

Celkové výsledky našich družstev

Kategorie	Umístění	Bodový zisk	Počet družstev
Mladší žákyně	3. místo	3565	10
Mladší žáci	5. místo	3098	10
Starší žákyně	9. místo	3337	11

Přehled nejlepších individuálních výkonů

Disciplína	Umístění	Počet účastníků	Jméno a příjmení	Výkon
60 m	1.	28	Martin Eliáš	8,4 s
1000 m	1.	28	Martin Eliáš	3:26,6 min
60 m	2.	27	Tereza Plíšková	8,9 s
Dálka	2.	25	Roman Sucharda	471 cm
Dálka	3.	27	Gabriela Veigertová	404 cm
60 m	4.	28	Roman Sucharda	8,5 s
60 m	5.	32	Kateřina Linková	8,7 s

Družstvo mladších žákyně.

Ve dnech 13. – 14. května 2013 se uskutečnilo v jičínském sportovním areálu okresní kolo Poháru českého rozhlasu s Českou spořitelnou. Do této atletické soutěže škol jsme se zapojili ve třech kategoriích: mladší žákyně, mladší žáci a starší žákyně. Nejvíce se dařilo našim žákyním z 6. a 7. ročníku, které pro naši školu vybojovaly 3. místo a zároveň první pohár z atletických závodů. Ani mladší žáci si nevedli špatně, byť byli z konečného 5. místa hodně zklamaní. Starší žákyně sice bojovaly, ale na lepší než 9. místo to bohužel nestačilo. Všem družstvům se poměrně dařilo ve štafetě, která nám v minulosti činila docela potíže. Mladší a starší žákyně obsadily 2. místo, mladší žáci doběhli na 6. místě. Vedoucí družstev byla paní učitelka Mgr. Jana Zumrová.

Radek Štaff

OHLÉDNUTÍ ZA ŠKOLNÍM ROKEM NA POBOČCE ZUŠ

Pobočku ZUŠ v letošním školním roce navštěvovalo bezmála osmdesát dětí. Obor hudební šedesát (klavír, zobcová flétna, elektronické klávesové nástroje, kytara, trubka a pěvecký sbor) a dvě desítky dětí obor taneční. Hrát a tančit je učili kolegyně Hana Botková, Ondřej Matějka, Daniela Salayová a Alena Dušková. Tento pedagogický „sbor“ bude v sobotu pracovat i příští školní rok.

Jako každý rok, i letos jsme připravili naše tradiční koncerty - vánoční, jarní a nyní pracujeme na přípravě závěrečného koncertu, který se uskuteční 18. 6. v 17:00 ve spořitelně. Děti dále vystupovaly na vítání občánků, spolupracovaly při představeních Studia Šrámkova domu a na Jarní slavnosti ZŠ. Taneční oddělení v lednu připravilo veřejnou hodinu pro rodiče a začátkem

června dvě vystoupení v Solnici - pro žáky MŠ, ZŠ a pro veřejnost. Společně s vedoucí SŠD Ladou Blažejovou a Městským kulturním střediskem jsme pro „naše děti“ připravili dílnu, na které se naučily pracovat s drumbenou. Po roční odmlce se podařilo obnovit tradici Svátku hudby na Humprechtě. Proto 21. 6. na Den hudby společně se Stojmírem a Bendlem vystoupí i náš sboreček Notička.

Výuka ZUŠ slouží i jako příprava na přijímacímu řízení na střední pedagogické školy a konzervatoře. Letos byly naše žáčky téměř stoprocentně úspěšné. Tři dívky se zúčastnily přijímacích zkoušek na celkem šesti středních pedagogických školách, z toho v pěti případech s kladným výsledkem. Velkou radost rovněž máme z přijetí naší bývalé absolventky Elišky Frydrychové na konzervatoř do Pardubic.

Studium na základní umělecké škole probíhá ve dvou cyklech. První je sedmiletý a zpravidla je ukončen v deváté třídě ZŠ. Druhý je čtyřletý a probíhá souběžně se střední školou. Od dětí a jejich rodičů proto tento „koníček“ vyžaduje velkou dávku trpělivosti, houževnatosti a neustálé hledání motivace. Ovšem podaří-li se vše skloubit, přináší všem zúčastněným velkou radost. A my té radosti letos máme opravdu pozeňnaně. První stupeň ZUŠ absolvuje hned šest soboteckých dětí. Tereza Havelková, Bára Judlová a Anička Matoušková na klavír a Daniela Náhlovská, Aneta Perná a Tomáš Mašek na kytaru.

Závěrem bych chtěla poděkovat paní ředitelce ZŠ Janě Knapové a kolegům učitelům ZŠ za vlídnou a vstřícnou spolupráci. I když učíme stejné děti, pře-

Žáci ZUŠ po vystoupení
v Městském divadle.

ce jen jsme dva subjekty s rozdílným provozem v jedné budově a plně si uvědomuji starosti, které to základní škole přináší navíc. O to víc si cením této bezproblémové spolupráce a děkuji za ni.

Petra Matoušková

PS: Zápis pro příští školní rok již proběhl, ale stále ještě přijímáme děti do veckého sboru, tanečního oboru a na housle. V případě zájmu jsou informace na <http://www.zusjicin.cz/pobočka-v-sobotce/>.

JEZDECKÝ KLUB

CO JE NOVÉHO V JK SOBOTKA?

Sportovní sezona 2013 je již plně rozjeta. Tradičně jako první do ní vstoupili naši vozatajové již začátkem února v Hradištku u Sadské, kde jsme měli velmi početné zastoupení a vybojovali několik cenných umístění. První velké vítězství přivezla z Moravy a Moravského halového poháru **Alena Brixová** s *Aprilem Oseckým*. Tato dvojice nás reprezentovala i na mezinárodních závodech v Kladru nad Labem, kde v konkurenci předních evropských vozatajů obsadila s mladým koněm vynikající 5. místo a jen o stupínek hůře dopadla v mezinárodním měřítku v Polici nad Metují. O další voza-

tajský „zářez“ se postaral **ing. Milan Kořínek** s párem koní plemene hafling *Apollo* a *Stargate*. Ve velmi dobře obsazeném závodě v Semicích vybojoval stříbrnou příčku a je velkým příslibem pro další starty.

Parkurová odnož zahájila své vystoupení doma pod Humprechtem, kde jsme 14. 4. pořádali jarní jezdecké závody. Byly opravdu jarní, se všemi rozmary aprílového počasí. Přesto si troufáme říct, že se vyvedly. Odstartovalo celkem 156 soutěžících a díky novému pískovému podkladu byly všechny starty regulérní. I zde jsme vybojovali stříbrnou

stužku v podání *Kassie* a **Lenky Matouškové**. Tato dvojice vybojovala i 7. místo v Páterově a další dekorované umístění mezi 169 (!) soupeři na Ptýrově.

Mezi jarní události musíme zařadit i 20. duben, kdy klisna *Drakona* přivedla na svět svého třetího potomka. Hřebeček po švédském otci *Flyinge Garibaldi* dostal jméno **Dragonheart**. V následujícím období máme v plánu další soutěže a 20. července se bude konat tradiční již XI. ročník Memoriálu Vladimíra Havránka zde na kolbišti pod Humprechtem.

JK Sobotka

ing. Milan Kořínek vybojoval s *Apollem* a *Stargatem* 2. místo v dobře obsazených závodech v Semicích, autor: Lenka Janatková

12 hodin starý hřebeček **Dragonheart** (jméno znamená v anglickém, německém i švédském překladu totéž – Dračí srdce), autor: Lenka Janatková

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ A KULTURNÍ AKCE

VZPOMÍNKA

*Jak tiše žili, tak tiše odešli.
Skromní ve svém životě,
velcí ve své lásce.*

Dne 14. 3. jsme vzpomněli na našeho tatínka a 4. 9. si připomeneme naši maminku, kteří před 15 lety zemřeli. Stále na vás myslíme a nemůžeme zapomenout.

Dcera Helena Hlaváčková s rodinou

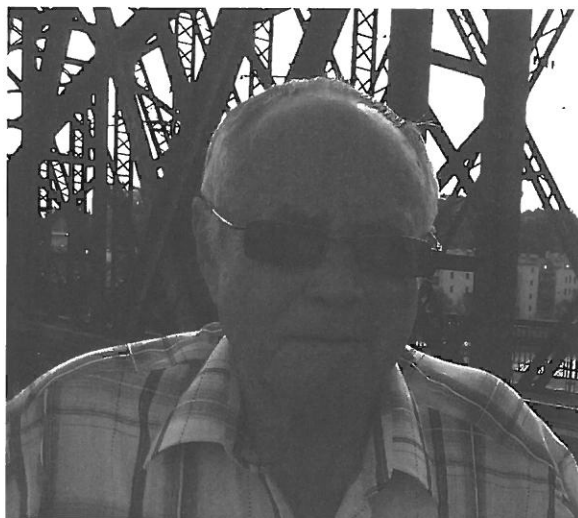

ZEMŘEL ING. ZDENĚK MACOUN, CSC.

Zdeněk Macoun, narozený 19. listopadu 1934 v Sobotce, bydlel na náměstí v domě čp. 216, kde měl jeho otec prodejnu potravin. Starší generace se jistě dobře pamatuje. Po absolvování Lepařova gymnázia v Jičíně vystudoval Lesnickou fakultu ČVUT v Praze a poté navíc fakultu vodního hospodářství tamtéž. Pracoval u Státních lesů v Teplicích, od roku 1983 v Povodí Ohře v Chomutově. Je autorem dlouhé řady odborných prací a je také uváděn v encyklopedii Kdo je kdo v dějinách Sobotce. Po listopadu 1989 si v Chomutově založil vlastní projekční kancelář. Poslední léta žil u dětí v Praze. Ze všech svých působišť často navštěvoval Sobotku. Zdravotní potíže vedly k rozsáhlé mozkové příhodě, které podlehl 5. června 2013 v Motolské nemocnici v Praze. Plánované opětné návštěvy Sobotky se již nedočkal.

Jeho známí a jemu milí Sobotáci – věnujte mu vzpomínku.

KB - JJ

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

duben

Dne 10. dubna ve věku nedožitých 69 let zemřel pan **JUDr. Jiří Prouza** ze Sobotky.

Dne 14. dubna zemřel ve věku 69 let pan **Jan Folprecht** ze Staňkovic Lhoty.

Dne 15. dubna ve věku 40 let zemřela pani **Daria Krouzová**, rozená Burdová z Libuně.

Dne 22. dubna zemřel ve věku 83 let pan **Jaroslav Těhnik** z Libuně.

květen

Dne 3. května náhle zemřela ve věku nedožitých 87 let paní **Ludmila Šťastná**, rozená Rejmanová z Mladějova.

Dne 7. května ve věku nedožitých 93 let zemřel pan **Václav Macoun** z Hubojed, rodák z Oseka.

Dne 16. května zemřel nečekaně ve věku 65 let pan **Jiří Strnad**, rodák ze Sobotky.

Dne 20. května zemřela ve věku 70 let paní **Květa Kořátková** ze Sobotky.

Dne 21. května náhle zemřel ve věku 69 let pan **Josef Ječný** z Dobšic.

Dne 23. května ve věku nedožitých 62 let zemřel pan **Ing. Oldřich Jakubec**, rodák z Plhova.

Dne 29. května tragicky zemřeli **Kája Zahradník** ve věku 6 let a **Davídek Zahradník** ve věku 4 let, oba ze Sobotky.

TRAGICKÁ DOPRAVNÍ NEHODA

Dne 29. května odpoledne došlo v Sobotce v Jičínské ulici k tragické dopravní nehodě, při které zemřely dvě děti předškolního věku.

Krátce před třináctou hodinou jel třiašedesátiletý řidič osobním vozidlem Škoda Fabia s naloženým přívěsným vozíkem ve směru od Staňkovy Lhoty do centra města. U rodinné vily vjel z nezjištěných příčin na chodník a dále na travnatý pás, kde narazil do dětí, které vlekl několik metrů. Poté ještě narazil do zaparkovaného vozidla Škoda Felicia a v jízdě pokračoval dál po chodníku kolem základní školy, kde se po asi 140 metrech zastavil. Obě děti utrpěly zranění, kterým na místě podlehly. Alkohol u řidiče byl na místě vyloučen dechovou zkouškou. Příčina nehody a míra zavinění jsou předmětem dalšího šetření.

V pátek 31. května 2013 si třiašedesátiletý řidič osobního vozidla Škoda Fabia vyslechl obvinění z přečinu usmrcení z nedbalosti, za což mu hrozí trest odnětí svobody až na šest let.

Zdroj: PČR

KULTURNÍ KALENDÁŘ

5. 5. 1713 zemřel **Václav Jelínek**. Uplynulo tedy již 300 let od úmrtí tohoto zakladatele sobotecko-kosmonoského sochařského a řezbářského rodu.
19. 5. 1823, tedy o 110 let později, zemřel jiný příslušník tohoto rodu, libušský děkan a vikář **Karel Mainhard Jelínek**.
8. 5. 1843 zemřel sobotecký purkmistr **Josef Franc**, poslední, kdo v Sobotce nosil copánek.
3. 6. 1843 se narodila „skokovská bába“ **Klotylda Hoppeová**, známá lidová léčitelka.
12. 5. 1863 se narodil učitel **Jan Kubánek**, dlouholetý řídící na Samšíně.
6. 5. 1873 se narodil turnovský dramatik **Lothar Suchý**, autor divadelní hry Kostecký fraucimor.
26. 5. 1873 se narodil dlouholetý sobotecký a dolnobousovský kněz **Jan Chromý**, průkopník motorismu.
20. 5. 1883 se narodil literární historik **Otakar Fischer**, mj. znalec díla F. V. Jeřábka.
9. 6. 1893 se narodil dlouholetý hostinský na Syrovandě **František Macoun**.
26. 6. 1913 zemřel archeolog **Ludvík Šnajdr**, který za svého působení v Jičíně prozkoumal i Prachovské skály.
29. 6. 1913 se narodil na Samšíně spisovatel a básník **František Roubal**.
12. 6. 1923 zemřel známý sobotecký kapelník **Josef Vokoun**.
9. 5. 1943 zemřel sobotecký knihkupec a vydavatel pohlednic **Václav Mrva**.
19. 5. 1943 zemřel významný sobotecký hodinář a fotograf **František Mencl**.
3. 5. 1963 zemřel úspěšný sobotecký stavitel **Jan Lacina**.
26. 5. 1963 zemřel libušský děkan **Josef Prokop Černý** ze známého rodu ze soboteckého Března.
28. 5. 1988 zemřel sobotecký historik, pedagog a správce kina **Stanislav Balcar**.
23. 6. 1993 zemřel světoznámý astronom **Zdeněk Kopal**, rodově ze Hřmenína.
8. 6. 2003 zemřel literární vědec a editor **Mojmír Otruba**, znalec díla V. Šolce a F. Šrámka.
21. 6. 2003 zemřel velký přítel a podporovatel Šrámkovy Sobotky, básník **Jindřich Hilčr**.

BLAHOPŘEJEME

Měsíce květen a červen letošního roku byly jubilejními mj. pro nositele ceny města Sobotky, známého sportovního činitele **Ladislava Jirků** (* 27. 6. 1923), pro herce s dolnobousovskými rodovými kořeny **Ludka Sobotu** (* 27. 5. 1943) a pro výborného amatérského malíře **Ing. Milana Hoferika** (*9. 5. 1963).

Všem srdečně blahopřejeme!

JUBILEA

2. 4. 2013 oslavil 80 let **Jaroslav Forman** z Tyršovy ulice ze Sobotky. Žije s manželkou ve svém domě, který stále vylepšují. Pan Forman je ještě čilý, zdravíčko mu slouží. Má dvě dcery. Je rád, když se rodina sejde. Panu Formanovi přejeme do dalších let zdraví a pohodu v kruhu rodinném.

23. 4. 2013 oslavil 85 let pan **Jaroslav Špígl** ze Sobotky, z ulice Jarmily Glazarové, kde si s manželkou postavili dům. Pan Špígl má dvě dcery - dvojčata, čtyři vnoučata a tři pravnoučata. V prosinci 2012 oslavili s manželkou Ma-

rií diamantovou svatbu – 60 let společného života. Panu Špíglvi přejeme hodně zdraví, spokojenosti, pohody a radosti z celé rodiny.

26. 5. 2013 oslavila 90. narozeniny paní **Božena Zahrádková** ze Sobotky, Šolcovy ulice, rozená Blebtová ze Staňkovy Lhoty. Má dvě děti, tři vnoučata a šest pravnoučat. Paní Zahrádková pracovala celý život v zemědělství, byla to práce těžká. Dělalá to ráda. Má ráda květiny, práci na zahrádce již nezvládá, tak to dělají děti. Nyní se o ni stará dcera, která u ní bydlí a o maminku pečuje. Celá

rodina maminku a babičku navštěvuje. Má z nich radost. Paní Zahrádková po bytě chodí a společníkem je jí věrný pes. Přejeme jí ještě hodně let zdraví a pohodu mezi nejbližšími.

26. 5. 2013 oslavila 92. narozeniny paní **Zdeňka Fraňková** ze Sobotky, z ulice U Stadionu. Paní Fraňkovou již zlobí zdraví, tak se o ní stará dcera Květa s manželem. Je tady spokojená, přejeme jí vše nejlepší a zdraví, které potřebuje.

*Všem jubilantům vše nejlepší přeje
Hana Rulcová*

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2013 XMÍCHU – HUMOR V JAZYCE A LITERATUŘE

Sobota 29. června

9:00 **BarCamp** | Městské divadlo | konference o současných podobách češtiny

19:30 **Václav Havel: Odcházení** | Sokolovna | divadelní představení Domu kultury Krupka | vstupné: 100 Kč

22:00 **Kouř** | zahrada Šrámkova domu | filmová projekce muzikálu totalitního věku | vstupné: 50 Kč

Neděle 30. června

10:00 **Slavnostní zahájení festivalu** | Sál spořitelny | součástí pořadu je vernisáž výstavy Alexandr Stich | výstavu uvedou: Alena Andrllová Fidlerová a Jan Bílek

13:00 **Vernisáž výstavy Olbrama Zoubka** | Šolcův statek – lapidárium | úvodní slovo: Olbram Zoubek, hudební doprovod: 4Seasons

14:00 **Poetické odpoledne** | zahrada Šrámkova domu | tři představení regionálních dětských souborů | režie: Lada Blažejová

15:30 **Spisovatelé na odpis** | Sál Spořitelny | přednáška | Mgr. Marek Vajchr

17:00 **Koncert duchovní hudby: houslové a klavírní dílo hudebních klasiků** | kostel sv. Máří Magdaleny | Vystoupí Jan Mráček a Lukáš Klánský | vstupné: 100 Kč

19:30 **Improliga** | Zahrada Šrámkova domu | divadelní mač v improvizaci na témata zadaná diváky a podle hokejových pravidel | vstupné: 50 Kč

22:00 **Jsem z toho Woody Allen** | Zahrada Šrámkova domu | scénické čtení souboru LiStOVáNí | vstupné: 80 Kč

Pondělí 1. července

09:00 **Humor v současné české literatuře pro děti a mládež a jeho recepce dětským čtenářem** | Sál spořitelny | přednáška doc. | PaedDr. Jaroslav Toman, CSc.

14:00 **Typ prvorepublikové veršové satiry v Díle Jaroslava Seiferta** | Zahrada Šrámkova domu | přednáška | Mgr. Filip Tomáš, Ph.D.

16:00 **Pan Kaplan má třídu rád** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k poslechové hře | host: Antonín Přidal

17:00 **Nová pražská strašidla** | Zahrada Šrámkova domu | autorské čtení | čte: Jan Nejedlý, zpívá: Alena Nejedlá

19:30 **Automat na filmy** | Městské divadlo Solnice | soubor Buchtý a loutky uvádí divadelní variace na známé filmy | vstupné: 120 Kč

22:00 **Dva nula** | Zahrada Šrámkova domu | dokumentární film z tribun českého fotbalu | vstupné: 50 Kč

Úterý 2. července

09:00 **Smích do hlubin Žakovy duše** | Sál spořitelny | přednáška | PhDr. Ladislav Janovec

13:00 **Panu profesorovi s úctou: pocta Aleši Fettersovi** | Šolcův statek | představení sborníku | moderuje: Jan Bílek

15:00 **Kocourek Modroočko a jeho parta** | Zahrada Šrámkova domu | představení Dětského divadelního studia Prahy 5 | vstupné: 50 Kč

16:00 **Osudy dobrého vojáka Švejka** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k poslechové hře | host: Markéta Jahodová

16:00 **Jiří Šalamoun – grafika** | Šolcův statek – Galerie Karla Samšíňáka | dennisáž výstavy

17:00 **Bílí baroni** | Zahradka Šrámkova domu | autorské čtení | čte: Jiří Kučera
 19:30 **Vladimír Mišík + ČDG** | Zahradka Šrámkova domu | hudební koncert | vstupné: 150 Kč
 22:00 **Umění nakládání meruněk** | Zahradka Šrámkova domu | noktuno nad negativními ohlasy na dílo Fráni Šrámka | debatují: Petr Onufer, Lukáš Novosad, čte: Anita Krausová

Středa 3. července

09:00 **Dialogy s řečí (V+W)** | Sál spořitelny | přednáška | MgA. Michal Čunderle, Ph.D.
 11:00 **Bubela** | Sál spořitelny | autorské čtení | čtou: Michal Čunderle a Jan Zich
 13:00 **Malé dílny** | Textová dílna (Malý sál Sokolovny)
 15:00 **Nezbedná grafika – humor na exlibris** | Šolcův statek – Galerie Karla Samšišáka | vernisáž výstavy
 16:00 **Minutové hry** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k poslechovým hrám | hosté: Kateřina Rathouská, Aleš Vrzák
 16:00 **Recitál Slávka Janouška** | Malý sál Sokolovny | koncert unplugged na závěr prvního dne Textové dílny
 17:00 **Snídaně o půlnoci** | Zahradka Šrámkova domu | autorské čtení | čte: Armand Louis
 19:30 **Zrovna včera, zrovna teď a až zejtra** | Zahradka Šrámkova domu | divadelní inscenace složená pouze z textů světových a českých básníků | vstupné: 100 Kč
 22:00 **Společnost mrtvých básníků** | Městský park | vzpomínkový pořad Císařova nového divadla na autory, již nás vloni opustili

Čtvrtek 4. července

09:00 **Od Filogéla k Chucku Norrisovi. Anekdoty a vtipy pohledem moderní folkloristiky** | Sál spořitelny | přednáška | PhDr. Petr Janeček, Ph.D.
 11:00 **Jedna paní povídala** | Sál spořitelny | představení nakladatelství Plot a autorské čtení | čte: Petr Janeček
 13:00 **Sobotecký hřbitov** | představení publikace a vlastivědná vycházka | moderuje: Karol Bílek
 16:00 **Ještě zní** | Dům s pečovatelskou službou | beseda k poslechové hře | pokračování diskusního seriálu Trialogy B s překvapivými hosty
 16:00 **Hudebně poetické duo** | Šolcův statek | kompoziční recitace českých básníků s doprovodem kytary | recituje: Václav Fikrle, kytarový doprovod: Jan Paulík
 17:00 **Nícení** | Zahradka Šrámkova domu | autorské čtení | čte: Ivana Myšková
 19:30 **Koncert Textové dílny** | Městské divadlo Solnice | hudební vystoupení frekventantů pod vedením Slávka Janouška | vstupné: 50 Kč
 22:00 **Polski film** | Zahradka Šrámkova domu | filmová projekce | vstupné: 50 Kč

Pátek 5. července

09:00 **Humor v řeči a řeč humoru.** | Sál spořitelny | přednáška | Prof. Marie Čechová
 14:00 **Jazykový obraz světa českých neslyšících** | Zahradka Šrámkova domu | přednáška | Mgr. Radka Faltínová
 15:30 **Písmena a barvy** | Zahradka Šrámkova domu | přednáška | Mgr. Jan Chromý, Ph.D.
 17:00 **Z Díla** | Zahradka Šrámkova domu | autorské čtení | čte: Jan Jícha
 19:00 **Večer dílen** | Velký sál Spořitelny | závěrečné vystoupení účastníků studentských dílen Šrámkovy Sobotky 2013
 22:00 **Učitelská dílna** | Malý sál Sokolovny | závěrečné vystoupení účastníků učitelské dílny Šrámkovy Sobotky 2013

Sobota 6. července

10:00 **Dětská dílna** | Městské divadlo Solnice | závěrečné vystoupení účastníků dětské dílny Šrámkovy Sobotky 2013
 11:00 **Líná Máňa** | Městské divadlo Solnice | zábavně-pedagogická agitka od Divadla Kubrt | vstupné: 20 Kč
 14:00 **Welcome Lenin aneb co se v Bráníku naučíš, v Rusku jako když najdeš** | hra Divadla Kubrt o seznámení ruského revolucionáře s českým spisovatelem a becherovkou | Městské divadlo Solnice | vstupné: 50 Kč
 16:00 **Inženýr Vladimír + Vasilův Rubáš + Xavier Baumaxa** | Zahradka Šrámkova domu | šňůra hudebních koncertů | vstupné: 150 Kč

Doprovodné akce:

V Městské knihovně Fráni Šrámka budou po celou dobu konání festivalu probíhat výstavy **Humor v knihách, knihy v humoru** Miroslava Bartáka a **Kde začíná Evropa** Martina Wágnera.

V sobotu 6. července proběhne **TŘEŠŇOVÝ JARMARK**. Od 7:00 se na náměstí můžete těšit na regionální produkty a rukodělné výrobky.

a jako překvapení...

...**workshop kreslířky Toy Box** (datum bude upřesněno v průběhu festivalu).

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE

PETR FIALA

Koncert

pátek 28. 6. / 19:30

zámek Humprecht

Hudební vystoupení připravené pro akustickou hodovní síň v 1. poschodí zámku představí v cyklu Hledání zmizelého baroka netradiční nástroje tohoto období, částečně bude kytara doprovázená flétnou.

Vstupné: 90,- / 60,-

57. ŠRÁMKOVA SOBOTKA

Festival českého jazyka, řeči a literatury

sobota 29. 6. – sobota 6. 7.

Sobotka

Během festivalu se můžete těšit na celou řadu odborných i kulturních pořadů. Chybět nebudou divadelní představení, filmové projekce, poslechy rozhlasových her, výstavy a různé koncerty. Podrobně anotovaný program letošního ročníku Šrámkovy Sobotky je k dispozici v Městském informačním centru v Sobotce. Zde je také možné zakoupit celotýdenní permanentku na všechny placené kulturní programy.

Permanentka na kulturní pořady: 600,-

VÁCLAV HAVEL: ODCHÁZENÍ

Divadelní představení DS Domu kultury

Krupka

sobota 29. 6. / 19:30

Sokolovna

Bývalý kancléř Vilém Rieger odchází. Na jeho místo přicházejí mladší. On sám musí opustit služební vilu. Bilancuje. Ohlíží se. Co zbude ze světa, když Rieger už nebude na svém místě? Kam se poděje višňový sad? A co se stane s exkancléřem samotným? V. Havel rozepsal tuto hru už v osmdesátých letech 20. století a nezastírá v ní autobiografické a sebeironické rysy.

Vstupné: 100,-

VERNISÁŽ VÝSTAVY SOCH OLBRAMA ZOUBKA

Výstava

neděle 30. 6. / 13:00

Lapidárium Šolcova statku

Úvodní slovo pronese autor výstavy Olbram Zoubek, jako doprovod zahraje smyčkový kvartet 4Seasons.

VLADIMÍR MIŠÍK + ČDG

Hudební koncert

úterý 2. 7. / 19:30

zahradka Šrámkova domu

Rockový zpěvák, skladatel, textař, svými spoluhráči a přáteli ironicky, avšak právem přezdívaný „Legenda“, patří již půl století k nejvýraznějším osobnostem tuzemské populární hudby. V roce 1974 založil skupinu ETC., s kterou přes mnohé personální změny a dvouletý zákaz činnosti v 80. letech koncertuje dodnes. Zároveň se začal věnovat akustickému sdružení Čunderground (původně s V. Mertou, P. Kalandrou ad., dnes vesměs se členy ETC...), s nímž se představí v Sobotce.

Vstupné: 150,-

NEZBEDNÁ GRAFIKA – HUMOR NA EX-LIBRIS

Výstava

3. 7. – 26. 7.

Šolcův statek – Galerie Karla Samšišáka

Co si kdo představí pod pojmem „exlibris“? Pokud někdo o obsahu obou slov má nějaké ponětí, obvykle se mu vybaví drobná poetická grafika, motivy spojená s osobou svého majitele, lépe řečeno s osobou majitele nějaké knihy. Náměty těchto dílek mohou být různorodé, stejně jako jejich majitelé, a zdaleka nejenom lyrické. Jak moc poetika exlibris dokáže sloužit humoru, se lze přesvědčit v dílech významných českých grafiků.

POLSKI FILM

Filmová projekce – letní kino

čtvrtek 4. 7. / 22:00

zahradka Šrámkova domu

Kolik rolí hraješ, tolikrát jsi člověkem... Čtyři čeští herci, spolužáci z brněnské JAMU, Matonoha, Liška, Daniel a Polášek si splnili dávný sen a natočili společný film. Projekt zafinancoval polský koproducent Glowacki, režie se ujal kolega Budař, produkce kolegyně Plod(á)ková a mohlo se začít. Počáteční idyla však rychle vzala za své. Snaha natočit Brno v Krakově, Polášková katolická víra, Danielův dvojník Havlát, Liškova špatná výslovnost a Matonohovy finanční machinace proměnily natáčení v boj o holé přežití uprostřed beskydských kopců. Film ČR, 2012, Vstupné: 50,-

PALIČKOVANÁ KRAJKA GABRIELY TŮMOVÉ

Výstava

5. 7. – 17. 8.

věž zámku Humprecht

S radostí zveme na výstavu překrásných uměleckých děl, při pohledu na ně se vám bude tajit dech nejen z výstupu po 111 schodech.

TŘEŠŇOVÝ JARMARK

sobota 6. 7. / 8:00

náměstí v Sobotce

Tradiční přehlídka regionálních produktů a rukodělných výrobků se spoustou kulturního programu.

VRCHOLNÝ KONCERT CYKLU HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO BAROKA

pátek 12. 7. / 19:30

zámek Humprecht

Veronika Vildmanová, Martin Strouhal a Leona Saláková nám umožní sledovat umělecký růst, interpretační nápaditost a vřelost v neopakovatelné atmosféře autentického zážitku živého zpěvu a hudby.

SIN CITY – MĚSTO HŘÍCHU

Filmová projekce – letní kino

pátek 12. 7. / 22:00

zahradka Šrámkova domu

Americký akční krimi thriller z roku 2005 od režisérů Franka Millera, Roberta Rodrigueze a hostujícího Quentina Tarantina. Snímek se skládá ze čtyř příběhů a je založen na stejnojmenné sérii tří komiksů Franka Millera (The Hard Goodbye, The Big Fat Kill a That Yellow Bastard). Příběhy se odehrávají v temném, bídném a zkorumpovaném městě Basin City přezdívaném Sin City (Město hříchu). Hlavní role si zahráli Michael Madsen, Mickey Rourke, Bruce Willis, Josh Hartnett a Elijah Wood. Vstupné: 50,-

BESEDA S HEREČKOU TEREZOU BRODSKOU

neděle 14. 7. / 14:00

zahradka Šolcova statku

Jako doprovod vystoupí Zámecké saxofonové kvarteto Josefa Žemličky.

CIRKUS LEVITARE

sobota 20. 7. / čas bude upřesněn
zahradka Šrámkova domu

LeVitare je soubor lidí zapálených do žonglování, hudby, tance a pohybu všeobecně, lidí, kteří mají rádi svět nového cirkusu a snaží se v něm sami najít a obstát. Hledají originální poetiku, ve které se budou cítit dobře diváci stejně jako účinkující.

Vstupné: bude upřesněno

TRAINSPOTTING

Filmová projekce – letní kino
pátek 26. 7. / 22:00
zahradka Šrámkova domu

Ve vyprávění hlavního "hrdiny", asociálního mladíka Rentona, se odkrývá bizarní svět revolty proti současné konzumní společnosti. Renton a jeho skotští přátelé jsou totiž narkomané, jejichž jedinou starostí je sehnat další dávku. Jenže "skutečný život" smutné protagonisty "semele" a změní. Někteří nepřežijí, z jiných - jako například právě z Rentona - se stanou "normální" lidé. Film VB, 1996, 94 min. V hlavní roli: Ewan McGregor.

Vstupné: 50,-

BESEDA S PROMOVANÝM HISTORIKEM KARELEM BÍLKEM

neděle 14. 7. / 14:00
zahradka Šolcova statku

Jako doprovod vystoupí Zámecké saxofonové kvarteto Josefa Žemličky.

MAMMA MIA!

Filmová projekce – letní kino
pátek 2. 8. / 22:00
zahradka Šrámkova domu

Idylický řecký ostrov, holka na dvávání, jedna potrhá matka, tři potenciální otcové a nesmrtelná ABBA. Jak se to rýmuje? Náramně. Divadelní muzikálovou show Mamma Mia! obsahující všechny zmíněné ingredience vidělo v osmi různých jazykových verzích přes 30 miliónů lidí. Jejich řady teď geometricky narostou, protože tvůrci původního muzikálu se „své dítě“ rozhodli pojmut jako celovečerní film. A aby Mamma Mia! na stříbrném plátně dostala punc mimořádnosti, obsadili do hlavních rolí Meryl Streep a Pierce Brosnana. Film USA,

Vstupné: 50,-

LIDUŠČINO DIVADLO: ZPÍVÁNKOVÝ KABARET

Divadlo pro děti
neděle 4. 8. / 16:00
zahradka Šrámkova domu

Z kouzelnického klobouku vytáhneme tři pohádky s písničkami, zábava zaručena!

Vstupné: děti 30,-/dospělí 50,-

BESEDA SE SAXOFONISTOU FELIXEM SLOVÁČKEM

neděle 14. 7. / 14:00
zahradka Šolcova statku

Jako doprovod vystoupí Zámecké saxofonové kvarteto Josefa Žemličky.

PROBUDÍM SE VČERA

Filmová projekce – letní kino
pátek 16. 8. / 22:00
zahradka Šrámkova domu

Komedie s originální zápletkou, v níž si věčně svobodný profesor češtiny Petr díky třídnímu srazu uvědomí, že jediná dívka, kterou kdy miloval, byla jeho spolužačka Eliška. Tehdy v sedmnácti letech nenašel odvahu jí říct, že ji má rád, a ona se pak navždy vytratila z jeho života. Petrovi se naskytne jedinečná šance cestovat zpět v čase do svých studentských let a vrátit se do června 1989, kdy chodil do třetího. Dostane možnost napravit, co promeškal. Film ČR, 2012, 120 min. V Hlavních rolích: Jiří Mádla, Filip Blažek, Viktor Preiss a další.

Vstupné: 50,-

25. SOBOTECKÝ JARMARK A FESTIVAL ŘEMESEL

23. – 24. 8.
náměstí Míru a městský park

Pátek bude jako obvykle patřit jenom hudbě. Narozeniny Jarmarku oslaví v hlavním čase známá kapela Sto zvířat. Sekundovat jí bude Maršál bazén a Post pubescentos. O zábavu sobotního dne a večírku se postará legendární Blue Effect, Jiří Dědeček a skupina Úterý, Roxette revival, Layla s hity 80. až 90. let nebo Sagvan Tofi se svými Děti máje. Vstupné: pátek 50,- / sobota 80,- / oba dva dny 100,-

PRODEJ CHOVNĚ DRŮBEŽE

1/2 vaterinárně kontrolovaných chovů, které zaručí kvalitní a vysokou užitkovost!

trasa č.42 Vitiňevés

- 12h Vitiňevés /u hospody/
- 13h Libáň /měst. tržnice/
- 13:30 Děteňice /na návsi/
- 14:30 Dolní Bousov /parkoviště u bývalého kina/
- 15h Sobotka /na malém náměstí/
- 15:30 Kněžmost /parkoviště na křižovatce-směr Bravčez/
- 16h Mnichovo Hradiště /parkoviště u obch. domu Družba/
- 16:30 Pěnčín /na návsi – před Benzinkou/

Prodej 12.8.2013

Kuřice černé, červené	staří:12-18týd.	cena:120-180,-Kč
Kuřice kropenaté, bílé /nesou bílá vejce/	12-18týd.	120-180,-Kč
Chovní kohoutci	12-18týd.	120-180,-Kč

Prodej 8.10.2013

Kuřice černé, červené	staří:12-18týd.	cena:120-180,-Kč
Chovní kohoutci	12-18týd.	120-180,-Kč
Slepice ve snáče		100,-Kč

!Sortiment, stáří a cena drůbeže se může lišit dle aktuální nabídky!

Dřívější prodej, OBJEDNÁVEJTE na adrese: Gallus Extra s.r.o., Pražská 8, 586 01 Jihlava
tel.567 212 754, 567 214 892, mob.731 701 331, po-pá 8-15h! gallusextra@centrum.cz

INZERCE VE ZPRAVODAJI ŠRÁMKOVY SOBOTKY

Forma a ceník inzertního rámečku:

120 mm x 180 mm (polovina strany ZŠS na šířku)

1 000 Kč

120 mm x 90 mm (čtvrtina strany ZŠS na výšku)

500 Kč

60 mm x 90 mm (osmina strany ZŠS na šířku)

250 Kč

Pokyny pro inzerynty:

Inzerce dodat nejpozději v den uzavěrky

na adresu mks@sobotka.cz - formát .doc, pdf nebo .jpg

Platbu lze uskutečnit hotově nebo na fakturu

Další informace na tel. 493 571 618

VLASTENECKO-DOBROČINNÁ
OBEC BARÁČNICKÁ
PRO SOBOTKU A OKOLÍ
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA

VÝSTAVU NÁRODNÍCH KROJŮ

MÍSTO: DŮM SPOLEČENSKÝCH FUNKCÍ V SOBOTCE

OBJEDNAT PROHLÍDKU JE MOŽNÉ V MĚSTSKÉM INFORMAČNÍM CENTRU V SOBOTCE,
TEL.: 493 571 587, MIC@SOBOTKA.CZ

letní kino Sobotka uvádí

POLSKI FILM

4. 7. 2013 // 22.00 // 50,-

www.facebook.com/kulturavsobotce

Organizátor: ve spolupráci s MKS Sobotka, M. Tápik, Sokol Sobotka pořádají

3. TŘEŠŇOVÝ JARMARK

aneb když počasí dá, budou i třešně ...

sobota 6. 7. 2013

8 - 13h v prostoru velkého náměstí

Řemeslné výrobky regionálních tvůrců

Ovoce a zelenina maloproducentů

Chráněné dílny a neziskové organizace

Zmrzlinová prezentace Hello Kitty

Keramická, dřevěná, proutěná, koralková, plstěná, háčkováná, batikovaná, látková a dal. dílka.

Vetešnický koutek, benefiční "garážová" výprodej o.s. Humprecht a mnohem více

Dětské dílničky, malování na asfalt, kvíz o věcné ceny ...

téma: posezení na Malém náměstí

Doprovodný program

9-12h **oslava rekonstrukce Malého náměstí**
(9.00 slavnostní křest s proslovem mj. K. Bílka, prom. hist. prezentace archeologických nálezů). **Dobrovolné vstupné půjde na úpravu parčíku s lavičkami**

9.30-? hudební harmonikářské osvěžení na velkém náměstí: **Řehečské kvarteto**

10.00 zahrada Šrámkova domu **Dětská dílna**
(Závěrečné vystoupení účastníků dětské dílny Šrámkovy Sobotky 2013)

10.30 Městské divadlo - Divadlo Kubří: **Líná Máňa**

11.30 cvičení malých Sokolů

12.15 **sobotecké mažoretky**

12.30 vylosování vítězů kvízu

14.00 Městské divadlo - Divadlo Kubří: **Welcome Lenin aneb Co se v Bráníku naučíš, v Rucku jako když najdeš**

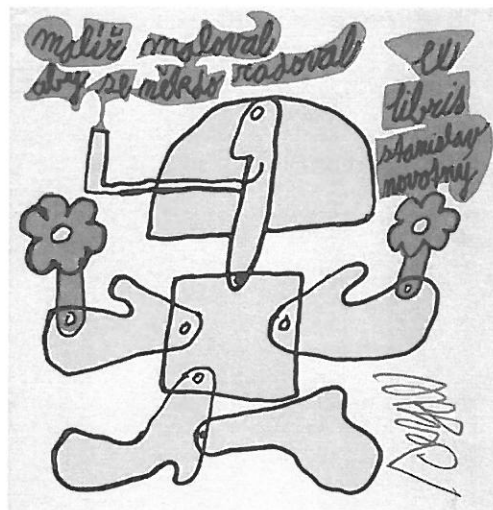
16.00 **Koncert kapel Inženýr Vladimír, Vasilův Rubáš a hudebníka Xaviera Baumaxy**

Máte co nabídnout z vlastní produkce, třeba i bazarové nepotřebnosti? Neváhejte kontaktovat B. Š. Staškovou 602 293 968 barbara.stasikova@centrum.cz nebo Renatu Holubovou 605 776 039.

Šolcův statek v Sobotce - Galerie Karla Samšišáka

Nezbedná grafiKa

h
u
mor
na ex-
libris

3. - 27. července 2013

Vernisáž: středa 3. července 2013 ve 14 hodin
Výstavu připravil: Zdeněk Řehák, člen SSPE
Promluví: Ivan Kozel

Vstupné dobrovolné
Otevřeno denně 8-11 a 13-17

Občanské sdružení Přátelé Šolcůva statku

www.solcuvstatek.cz

CO JSEM SE TU NACHODIL...
Fráňa Šrámek

Obecní úřad Libošovice
Místní knihovna Libošovice

pořádají u příležitosti

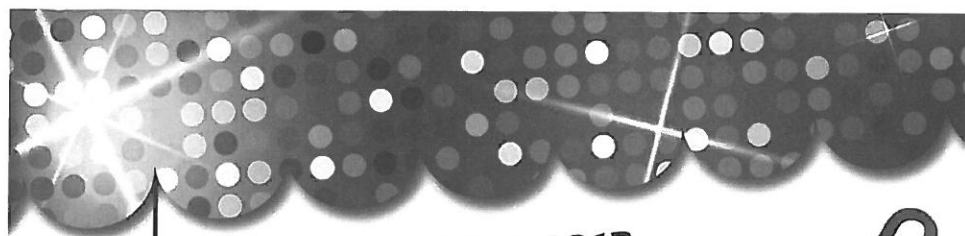
90. výročí vysílání Československého rozhlasu
a 60. výročí vysílání Československé televize

**v hotelu Český ráj v Libošovicích
v úterý 2. července 2013 od 9 hodin**

přátelské setkání a besedu
s moderátorem, rozhlasovým a televizním redaktorem,
cestovatelem a autorem zajímavých knih
VÁCLAVEM ŽMOLÍKEM

Součástí programu je možnost zakoupení knih
Václava Žmolíka a autogramiáda

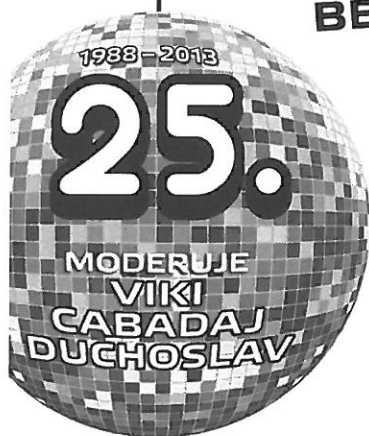

23.-24. 8. 2013
SOBOTKA | ČESKÝ RÁJ

SOBOTECKÝ A FESTIVAL ŘEMESEL JARMARK

STO ZVÍŘAT
BLUE EFFECT
JIŘÍ DĚDEČEK A ÚTERÝ
BENJAMIN'S CLAN (KELTI)

SAGVAN TOFFI
A MUZIKÁL DĚTI RÁJE
ROXETTE REVIVAL

DISCO 80. LET
PŘIVÁZÍ DJ ZDENĚK VRANOVSKÝ

COUNTRY | FOLKLOR
ŘEMESLA | DĚTSKÝ PROGRAM

FIGHTLY | TRABANTI
NATAČKY | PLÍŠNÁČE
ATARI

WWW.SOBOTECKY-JARMARK.CZ
FACEBOOK.COM/SOBOTECKYJARMARK
VSTUP | PÁTEK 50Kč | SOBOTA 80Kč | OBA DNY 100Kč | ZTP ZDARMA

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědný redaktor: Jakub Novosad

Redakční rada: K. Bílek, P. Havlová, J. Janatka, A. Pospíšilová, M. Sekerová

Grafická úprava: Adéla Hošková

Tisk: RK TISK, Hradecká 1130, Jičín, 493 546 911-19

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s.p. - OZ V. Čechy

č.j. P/2 - 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998

ISSN 12 12 - 7906

MK ČR E 11 563

Uzávěrka dalšího čísla 31. 7. 2013